DE NIEUWSBODE,
VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.
VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in VOORUITBETALING.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing - 1.00
Voor 6 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)
Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

7de JAARG. NO 49. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 9 DECEMBER 1856. GEHEEL NO. 361.

DE NIEUWSBODE,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.
Terms.
$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.
All letters must be post paid.
Advertising.
One column one year, $40
Two-thirds do. do. do. 30
One-half do. do. do. 25
One-quarter do. do. do. 15
One Square, (twelve lines) one year, 8
" " six months, 5
" " three months, 3
" " one week, 1.00
Each subsequent week 0.25
Business card, not over six lines, per year, $5.00
Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 5 Nov. De kon. bibliotheek is dezer dagen verrijkt geworden met een even zeldzaam als belangrijk werkje, 't welk aan die inrigting door den heer *W. F. Trip van Zoudtlandt*, predikant te Uitwijk (Noordbrabant), ten geschenke is gegeven.

Het is de oorspronkelijke geloofsbelijdenis, door *Guido de Bres* opgesteld, en voert tot titel: "Confession de foy, Faicte d'un commun accord par les fidèles qui conuersent ès pays bas, lesquels desirent vivre selon la pureté de l'Euangile de nostre Seigneur Jesus Christ." (Zonder plaats of naam van den drukker) M. D. LXI. in 8vo.

Het bevat 1) een opdragtsbrief aan den Koning *Filips II*. 2) vijf teksten uit het N. Testament, waarbij al de geloovigen worden vermaand, om hun geloof voor de menschen te belijden; 3) de geloofsbelijdenis zelve, in 38 hoofdstukken verdeeld, en eindelijk, 4) een smeekschrift (*Remonstrance*) aan de magistraten der Nederlanden, te weten Vlaanderen, Brabant, Henegouwen, Artois, Rijssel en aangrenzende plaatsen.

Het boekske is zoo zeldzaam, dat onze voornaamste beoefenaren der kerkelijke geschiedenis, het bestaan daarvan betwijfeld, ja zelfs ontkend hebben. Men mag dit exemplaar dus wel als *eenig* en als eene belangrijke aanwinst voor de kon. bibliotheek beschouwen.

— Den 5den dezer is te 's Gravenhage in de R. K. kerken afgekondigd, dat in Nederland een asyl voor verwaarloosde R. K. jonge dochters zal worden gesticht, en zijn de gemeentenaren verzocht geworden om, door wekelijksche bijdragen, daartoe mede te werken.

— De Fransche *Moniteur* vangt een zijner laatste nommers aan met eene zeer wel geslaagde vertaling van de lotgevallen van *Pieter Stastok*, ontleend aan de *Camera Obscura* van *Hildebrand*. De vertaling is, even als de vroeger in hetzelfde blad geplaatste overzettingen uit het geestig werk van dr. *Beets*, van de hand des bekwamen Franschen letterkundige *Leon Wocquier*.

— Aan een partikulier schrijven uit Curaçao van den 29sten Julij l. l. wordt het volgende gemeld:

"Het verheugt mij zeer, te hooren, dat de belangstelling in het lot der slaven, die ongelukkige slagtoffers der tirannij onzer voorvaders, in Nederland niet geheel en al verflaauwd is, maar dat zij steeds wordt levendig gehouden door de maatschappij voor de afschaffing. Ook in Neerlands vergaderzaal wordt van tijd tot tijd een krachtig woord geuit, dat in de kolonie weerklank vindt. De ontvlugting van slaven is hier aan de orde van den dag. Wanneer men in Nederland draalt met de emancipatie, dan verliezen wij onze beste werklieden. Dezen morgen nog werden er 18 slaven gemist, die in den nacht van den 28sten zijn ontvlugt, en deze waren allen scheepstimmerlieden, die zelve hunne boot gebouwd hebben. Ik zeg, als Nederland draalt met de emancipatie, dan zal zij voorwaar geen zegen meer voor de kolonie wezen, want in de laatste drie maanden heeft Curaçao ongeveer 70 van de beste landbouwers, metselaars en timmerlieden, smeden enz. verloren, en als die toestand nog een paar jaren blijft voortduren, dan zullen wij geene arbeiders, geene werklieden meer hebben. Wat zal dan gebeuren? Het is te wenschen dat de hooge regering den gordiaanschen knoop doorhakke en een einde aan die zaak make."

AMSTERDAM, 5 Nov. Volgens schrijven van kapt. *ten Boekel*, gevoerd hebbende het schip *Sara Johanna*, van Batavia naar Japan bestemd, is deze bodem den 14den Aug. l.l. op de kust van China, ongeveer 40 mijlen bezuiden Ningpo, totaal vergaan in een orkaan, die meer dan 60 uren aangehouden heeft. Niet dan met de grootste inspanning is het den kapitein en het meerendeel der equipage gelukt, zich op de klippen te redden. Den volgenden dag werden zij door eene menigte Chinesche roovers, die in booten op het wrak afkwamen, overvallen, en nadat zij van al wat zij bezaten beroofd waren, en het wrak geplunderd was, zijn zij bij gedeelten naar Tjoponan gebragt, van waar zij den 17den gelegenheid vonden om in twee naar Shanghae gedestineerde jonken overgevoerd te worden. Na eenen zeer moeijelijken en gevaarvollen togt kwamen zij den 1sten Sept. te Shanghae aan en werden door den Ned. vice-consul, den heer *J. C. Baele*, liefderijk opgenomen en van het noodige voorzien. Een gedeelte der bemanning zou op naar Europa bestemde Engelsche schepen geplaatst worden en de overigen zouden met kapit. *ten Boekel*, via Hong-Kong naar Batavia vertrekken. Van de vier personen, die bij de stranding getracht hebben op een vlot de kust te bereiken, had men niets vernomen, en vermoedde men dat zij in de golven waren omgekomen. Hunne namen zijn: *Ebsen*, bootsman; *C Dreijer*, 2de timmerman; *van der Linden*, matroos, en *A. Nielsen*, ligt matroos.

(Men heeft in onderscheidene bladen berigt, dat de *Sara Johanna* in lading had geschonken voor Japan. Volgens nadere informatien, waren het door het Japansche gouvernement voor zijne rekening bestelde voorwerpen.

— Zondag j.l. viel in het provinciaal krankzinnigen-gesticht voor Noordholland Meerenberg, eene aandoenlijke plegtigheid voor. Buiten het gesticht is een allezins doeltreffend, en zoowel uitwendig als inwendig, fraai kerkgebouw opgerigt en op dien dag werd aldaar de eerste godsdienstoefening gehouden ten behoeve der ongelukkige verpleegden. Ruim 150 woonden de godsdienstoefening in stilte en met aandacht bij. Wie die ongelukkigen in rust en vrede naar het Godsgebouw zag opgaan, of hun godsdienstig gezang aanhoorde, kon zich naauwelijks voorstellen, dat de hoorders krankzinnigen waren, die men zich over het algemeen als voor elke edele aandoening onvatbaar voorstelt. De prediker sprak eene toepasselijke rede uit naar aanleiding der woorden: *Deze is de poorte des Hemels*, voorkomende in Gen. XXVIII: 17.—De oprigting van dit kerkgebouw en de wijze waarop voor het godsdienstig welzijn der verpleegden in Meerenberg gezorgd wordt, verdient allen lof.

ARNHEM, 4 Nov. Het prov. geregtshof van Gelderland heeft heden uitspraak gedaan in de zaak tegen *Maria van Leijen*, huisvrouw van *Jan Schaap*, en haar ter zake van vergiftiging van hare stiefdochter (door middel van phosphorus, 't welk zij van lucifers afgesneden en in een voor hare dochter bestemden boterham gestoken had), veroordeeld tot de straf des doods, uit te voeren op de thans gebruikelijke wijze.

De veroordeelde maakte onder het uitspreken dezer vreeselijke straf een groot misbaar terwijl haar echtgenoot, onder het publiek aanwezig, luide uitriep, dat zij onschuldig was, hetgeen een weinig opschudding verwekte. De president, mr. *W. L. F. C. van Rappard*, hield vervolgens eene indrukwekkende toespraak tot de veroordeelde, waarin hij haar de grootte harer misdaad voor oogen hield en ten slotte aanspoorde tot het inroepen van de goedertierenheid des Konings.

— Sedert eenigen tijd begint in Gelderland de zucht tot landverhuizing naar Natal in Zuid-Afrika bijzonder levendig te worden. Twee Nederlanders, die zich aldaar gevestigd hebben, en wier soliditeit genoegzamen waarborg geeft tegen bedrog, hebben zich beschikbaar gesteld om de voorloopige maatregelen te nemen, ten einde hunne landgenooten bij derzelver overkomst reeds een en ander tot hunne ontvangst in gereedheid mogen vinden.

UTRECHT, 9 Nov. Met genoegen mogten wij Vrijdag eene der veelvuldige gunstige gevolgen, welke wij ons van de internationale spoorweg-verbinding met Duitschland voorstelden, reeds volkomen bevestigd zien, toen een aantal spoorwagens op het station alhier aankwamen, geladen met steenkolen, welke versch uit de mijnen aan de Ruhr getrokken, weinig uren daarna hier ter verwarming van den vaderlandschen haard konden worden afgeleverd.

Vroeger pleegden die steenkolen, alvorens per schip te worden vervoerd, soms geruimen tijd in de berg-of stapelplaatsen aan de Ruhr of den Rijn te worden opgehoopt, en aan de lucht blootgesteld, waardoor zij grootendeels in waarde verminderden, hunnen gloed verloren en verbrokkelden, en toch voor goede waar werden afgeleverd.

— Als eene bijdrage voor den rijkdom dezer omstreken aan wild gedurende dit jagt-saizoen, wordt medegedeeld, dat Vrijdag vijf heeren liefhebbers der jagt, in de onmiddelijke nabijheid dezer stad van des voormiddags 10 tot des namiddags 3 uur, onder anderen 35 hazen hebben geschoten. (*Utr. Ct.*)

LEIDEN, 6 Nov. Gisteren is aan den prins van Oranje het diploma van lidmaatschap der studenten-societeit overhandigd. Ongeveer te 9½ uur brgten de leden dezer societeit, vooraf gegaan door het corps muzijk der grenadiers, daartoe uit de residentie aangekomen, Z. K. H eene serenade. De societeit was sierlijk met gaslicht geillumineerd, en prijkte met de vaderlandsche vlag en het naamcijfer van den prins.

STEENWIJK, 5 Nov. In den nacht tusschen den 4den en 5den dezer heeft het tweejarig dochtertje van den arbeider *W. v. D.* op eene deerniswaardige wijze het leven verloren; de vader en moeder hadden des avonds, nadat de kinderen te bed waren gebragt, hunne woning verlaten, om een gedeelte van den nacht kermis te houden. Te huis komende en bij hun kindje te bed gaande, vonden zij het den anderen morgen bij hun ontwaken dood en hoogstwaarschijnlijk door de ouders dood gelegen. Men schrijft dit ongeluk aan misbruik van sterken drank toe, daar volgens nader onderzoek de ouders eerst des nachts te vier uur zwaar beschonken zijn te huis gekomen. (*Handbl.*).

— Luidens een met de jongste mail bij het departement van kolonien uit Suriname ontvangen berigt, gedagteekend den 5den October j. l., was de gezondheidstoestand aldaar voldoende en heerschten rust en orde allerwege. Op het eiland Bonaire had zich in het begin van September de cholera vertoond, en onder de bevolking aldaar verscheidene slagtoffers gemaakt. Op St. Eustatius waren van een onlangs aldaar aangekomen detachement militairen verscheiden aan de gele koorts bezweken. Ook op Curaçao doen zich nog gevallen van gele koorts voor.

GRONINGEN, 8 Nov. Dezer dagen zijn onder behoorlijk geleide alhier binnen gebragt vijf personen, van welke drie door het provinciaal geregtshof van Drenthe zijn veroordeeld tot gevangenzetting voor den tijd van tien en twee voor den tijd van zes jaren, allen ter zake van het schrijven van brandbrieven. Vier van deze veroordeelden zullen in Leeuwarden hunne straf ondergaan, en een is hier gebragt in het huis van verzekering, om wegens een door hem bedreven feit nog alhier teregt te staan. Bedoelde personen zijn allen afkomstig uit de bedelaarsgestichten of kolonien van weldadigheid. Ook nu weder was de zucht om uit die gestichten te worden ontslagen de aanleiding tot het plegen van bedoeld misdrijf;—deze personen waren allen op den besten tijd van hun leven, hun voorkomen was zeer ongunstig.

Het schrijven van brandbrieven is thans het gewone middel om uit de gestichten der maatschappij van weldadigheid ontslagen te worden. Op dit oogenblik zijn er te Assen nog ruim veertig kolonisten onder instructie, terwijl tegen een aantal reeds een vonnis is uitgesproken; dagelijks komen er weder nieuwe bij, zoowel vrouwen als mannen. Het gaat zoo ver, dat er voorbeelden zijn, dat men elkander de eer van schrijver te zijn betwist. Voor eenige dagen werden te Assen twee personen, die gelijken naam hadden, voor den regter gebragt, van welke de een voor den ander opgaf schrijver van een brandbrief te zijn. Eindelijk gaf een van beiden het op, met te zeggen: "Nu, laat hij het maar gedaan hebben, ik zal wel een' anderen schrijven." Dat deze zaak dringend voorziening vereischt, zal na het bovenstaande wel niet nader behoeven te worden aangetoond.

— Donderdag namiddag, ongeveer ten twee uur, ontstond er brand in de bovenbehuizing op den middendijk te Mildwolde, in het Oldambt, bewoond wordende door *W. E. Hamster*. Door de afgelegenheid der plaats, waardoor de brandspuiten niet tijdig genoeg konden aankomen, en door dien de schuur nog grootendeels vol was van ongedorscht koren, was het onmogelijk om den brand meester te worden, zoodat dan ook de behuizing geheel is afgebrand, en 6 stuks hornvee, 3 vette varkens, een mager varken, een paard en een veulen en verder alles wat zich in de schuur bevond eene prooi der vlammen is geworden. Door den ijver der toegesnelde menigte en de goede directie, welke er plaats had, is het huisraad meerendeels geborgen. Naar men verneemt, zijn huis en meubelen benevens het boerenbeslag en het veldgewas behoorlijk voor brandschade verwaarborgd.—Hoewel de oorzaak van den brand onbekend is, schijnt hij in het achterste gedeelte der behuizing in den paardenstal ontstaan te zijn, dewijl de vlammen aldaar het eerst uitbraken.

ASSEN, 5 November. Gisteren morgen is alhier een bedelaars-kolonist aangehouden, die uit de kolonien te Veenhuizen was gedeserteerd en uit een land van jhr. mr. *H. J. L. van der Wijck* het voorseinde van een ploeg had ontvreemd, met het doel, om in de gevangenis te komen en niet naar de kolonien terug behoeven te keeren; hij trok met het gestolene midden door de stad en vestigde daardoor weldra de aandacht van de politie op zich. Ondervraagd naar de wijze, waarop hij in het bezit van bedoeld voorwerp gekomen was, bekende hij dadelijk, dat hij uit de kolonien gedeserteerd was en diefstal had gepleegd. In de kamer van de geregtsdienaars gebragt, vernam hij daar, dat hij misschien weder naar de kolonien zou gebragt worden. Om dit te voorkomen, sloeg hij een paar groote ruiten in, en begreep nu genoeg misdreven te hebben, om het vurig verlangde voorregt deelachtig te worden van in de gevangenis te worden opgenomen! Hij had het genoegen zijn' wensch vervuld te zien.

— In de residentie is aangekomen de heer *Glazenap*, admiraal in Russische dienst. Naar men verzekert, is die kundige zeeman door zijne regering belast om de inrigting van het buitenlandsche zeewezen op te nemen.

TURKIJE.

De politieke gezigteinder is nog op verre na niet opgehelderd, getuige de nieuwe verwikkeling die zu weder oprijst nopens het bouwen van vestingen in Finland. Overigens zijn de berigten heden niet zoo donker gekleurd als voor een paar dagen, en schijnt het wel, dat er meer toenadering is gekomen tusschen de bondgenooten van het vorige jaar. Om van Engeland en Frankrijk in de eerste plaats te spreken, zoo lezen wij in de ministeriele *Globe*, dat "de alliantie, welke bij de Alma de zege deed behalen, nog bestaat, en in weerwil der pogingen van sommige Fransche bladen en het gebrek aan doorzigt van sommige staatslieden op het vasteland, blijft Keizer *Napoleon* steeds standvastig in de vriendschap, welke zoo zeer gestrekt heeft tot verheffing van zijn' naam en van het keizerlijke Frankrijk. Dat de denkbeelden of de belangen der twee Westersche mogendheden op alle punten volkomen met elkander zouden overeenstemmen, is onmogelijk; maar ten aanzien van de groote beginselen van Europesche staatkunde blijven het Engelsche kabinet en Keizer *Napoleon* van een en hetzelfde gevoelen."

Ook met de verhouding tusschen de Porte eenerzijds en Engeland en Oostenrijk van den anderen kant is het weer beter gesteld, daar er, naar luid eener telegrafische depeche, te Konstantinopel op den 28sten October eene overeenkomst tusschen de drie genoemde mogendheden is tot stand gebragt, waarbij de voortdurende bezetting van de Donauvorstendommen en de tegenwoordigheid van Britsche oorlogschepen in de Zwarte zee voorloopig zijn goedgekeurd.

Hoe de Porte er toe gekomen is, deze overeenkomst te teekenen, nadat zij kort te voren op de ontruiming van haar gebied had aangedrongen, moet verklaard worden uit de optreding van het nieuwe kabinet met *Reschid*-pacha tot grootvizier, welke verwisseling van ministerie het werk is geweest van den Engelschen gezant. En terwijl zoo de Porte, door onderling kampende invloeden heen en weer geslingerd, voortgaat het werk van den vorigen dag telkens den volgenden weder af te breken, is het nog altijd de onafhankelijkheid van Turkije, die men zegt in bescherming te nemen! Het is eene met de handelingen zoo strijdige bewering, als men slechts denken kan.

En waardoor wordt, volgens het beweren van Engeland en Oostenrijk, de onafhankelijkheid van Turkije bedreigd? zoozeer zelfs bedreigd, dat Engeland het noodig geacht heeft, luidens een telegrafisch berigt uit Konstantinopel, zijne scheepsmagt in de Zwarte zee nog te versterken? Hierdoor, dat het omtrent het Slangen-eiland en Bolgrad bestaande verschil van meening nog niet is uit den weg geruimd en Rusland die kwestien aan de beslissing van het congres wil hebben onderworpen.—Frankrijk is niet met zulk een overmatige vrees bezield; het ziet er zooveel gevaar niet in, dat Rusland, in 't belang van den handel van Odessa, een vuurtoren op het Slangeneiland onderhoudt, en dat het nietige stadje Bolgrad binnen Ruslands gebied blijft.

Het *Journal des Debats* vestigt niet ten onregte de aandacht op den zonderlingen toestand, in welken thans bijna geheel Europa verkeert, na den bloedigen oorlog, welke is ondernomen met het verklaarde doel om de algemeene beginselen van het staats- en volkenregt te doen zegevieren. Inderdaad zijn thans de meeste staten geregtigd om tot oorlogsverklaringen over te gaan. Te dezen aanzien wordt aangemerkt, dat de Koningen van Napels en Griekenland beoorloogd kunnen worden, de eerste omdat hij zich tegen de uitvoering van billijke wenschen verzet, de tweede, omdat hij zijn volk ongelukkig maakt. Oostenrijk wil de vorstendommen niet ontruimen; Rusland wil niet toegeven omtrent het Slangen-eiland en Bolgrad; Frankrijk bedreigt Napels en bezet Griekenland; Engeland versterkt zijne strijdkrachten in de Zwarte zee, en Zwitserland komt op tegen de regten van Pruissen, wat Neufchâtel aangaat.

De *Siecle* verzekert, dat alle hinderpalen, welke de voltrekking van het Parijsche verdrag in den weg stonden, thans geheel zijn opgeheven.

DUITSCHLAND.

De Duitsche dagbladen bespreken de concessie dezer dagen door Rusland aan Fransche, Engelsche en Duitsche kapitalisten verleend tot het aanleggen van een uitgebreid spoorwegnet in dat rijk. Zij houden het voor zeer gevaarlijk, Rusland met honderde millioenen guldens te ondersteunen tot het aanleggen van die spoorweglinien, door welke dit rijk in staat wordt gesteld om, zoodra het daartoe de omstandigheden oordeelt, zijne naburen met overmagt aan te tasten. Door het bezit van Polen staat Rusland als het ware met den eenen voet in Duitschland. Dit gevaar is dubbel groot voor Oostenrijk, waarmede het wel vroeg of laat afrekenen zal voor het aandeel, dat hetzelve aan den ongunstigen uitslag van den jongsten veldtogt tegen de Westersche mogendheden heeft gehad. Dat het overige gedeelte van Duitschland hierbij geen onverschillige toeschouwer zou kunnen blijven, behoeft wel niet herinnerd te worden. Zij laten wel is waar regt wedervaren aan de vredelievende gezindheid van den thans regerenden Russischen Keizer, maar vinden hierin nog geenen waarborg voor toekomstige tijden. Maar zelfs in het geval dat deze vrees ongegrond of overdreven mogt zijn, schijnt het hun niet raadzaam te zijn, om de reeds bestaande geldcrisis nog te vermeerderen, door de ontzaggelijke kapitalen, welke voor deze spoorwegen naar Rusland zouden gaan, zonder uitzigt dat die naar Duitschland zullen terugvloeijen. Deze laatste bedenking schijnt de eerste nog te overtreffen.

(Aan de *Nord* wordt uit Petersburg geschreven, dat het spoorwegnet, waarvoor concessie is verleend, 3800 wersten beslaat en 4 hoofdlijnen bevat, die van Petersburg naar Warschau, van Moskau naar Theodosia, van Moskau naar Nischnei Nowgorod en van Kursk naar Libau loopen. De concessie is voor 85 jaren; de regering waarborgt een minimum van 5 pCt. interest. Het kapitaal der maatschappij zal zijn 1600 millioen francs.)

— Den 3den dezer is te Berlijn de Evangelische vergadering geopend, die haar oordeel zal uitspreken over hoogst gewigtige aangelegenheden, welke met de toekomst der Evangelische kerk in het naauwste verband staan.

Den vorigen dag werd tot eene inleiding van de beraadslagingen dier vergadering, alsmede ter herdenking van de kerkhervorming eene plegtige godsdienstoefening gehouden, die door Pruissens Koning en Koningin werden bijgewoond.

— Dezer dagen is te Stockerau een aanzienlijk laken fabrikant en voornaam leverancier aan de Oostenrijksche armee, welke, sedert den jare 1848, met behulp van enkele andere personen, gemeld armee voor een bedrag van niet minder dan 2 millioen fl. moet ontvreemd hebben, in verzekering genomen en naar Weenen overgebragt. Voorloopig zijn, op aanvrage van de bevoegde militaire autoriteiten, diens onroerende goederen, ten bedrage van 600,000 in beslag genomen.

— Men heeft te Hamburg vier werfbureaux voor vrouwen opgerigt, welke het naar de Kaap de Goede Hoop bestemde Duitsche legioen willen vergezellen. Bij een dezer bureaux hadden zich reeds 50 meisjes aangemeld, meest naaisters, modistes en zelfs actrices.

— Men hoort thans veel van faillissementen onder de fabrikanten in Duitschland. Niet minder dan zes zijn op eenen dag uit Magdeburg aangekondigd, vooral van eigenaars van brandewijnstokerijen.

De hooge prijzen der ruwe zijde werken ook zeer nadeelig op de fabrijken te Crefeld en elders in de Rijngeweston, zoodat daar reeds vele duizende arbeiders ontslagen zijn. De eenige hoop op afzet is thans voornamelijk op Rusland en den Levant gevestigd.

GRIEKENLAND.

Door de aardbeving, welke onlangs woedde, heeft ook inzonderheid het eiland Candia geleden. De stad van dien naam is voor een groot deel verwoest, de hechtste huizen zijn daar ingestort en alle moskeën vernield; de vreesselijkheid der ramp werd nog door eenen hevigen brand vergroot, waardoor vele huizen en magazijnen de prooi der vlammen geworden zijn. Volgens rapport van den gouverneur dier stad, zijn 120 lijken uit de puinhoopen opgedolven en bedroeg het aantal der gekwetsten 800. "Candia", zoo schrijft de gouverneur, "is Candia niet meer, het is een puinhoop; nauwelijks veertig huizen zijn staande gebleven; de inwoners houden verblijf op de pleinen en in de tuinen; de wanhoop is algemeen; er is gebrek aan brood." Op dit schrijven was van alle kanten hulp naar Candia gezonden.

BELGIE.

Het regeringblad vestigt de aandacht op een arrest, gewezen door het hof van Gent, waarin is uitgemaakt dat depôts van phosphor-zwavelstokken, of zoogenaamde lucifers, behooren tot de gevaarlijke magazijnen bedoeld bij art. 1 van het koninklijk besluit van den 12den Nov. 1849. De regering verklaart, dat thans, nu de dagbladen dagelijks opgaaf doen van onheilen, te weeg gebragt door het gebruik, of den vrijen verkoop van zulke brandmiddelen, de beslissing van het Gentsche hof de aandacht van het publiek zoowel, als van de politie-agenten, overwaardig is.

— Het Russischgezinde dagblad *le Nord* tracht in een artikel te betoogen, dat het hoofddoel der Engelsche staatkunde op dit oogenblik daarin bestaat, dat het zooveel mogelijk den vooruitgang van de overige staten belet, door verdeeldheid en opstand te verwekken en te bevorderen. Dit is dus ongeveer dezelfde beschuldiging, die door Engelsche dagbladen aan Rusland wordt voor de voeten geworpen. In een ander artikel spreekt dit zelfde dagblad wederom van het zoogenaamde verbond tusschen Engeland en Oostenrijk en tracht op nieuw aan te toonen, dat de duurzaamheid van dit verbond ondenkbaar is. Wie toch, vraagt het onder anderen, zal kunnen gelooven, dat er een opregt verbond kan bestaan tusschen het Protestantsche en vrijzinnige Engeland en het Jesuitische Oostenrijk! Welk ook het gebrek is der Engelschen, zij vergeten niet de lessen van het verledene en zij zullen niet ligtelijk de beschroomde, wankelmoedige en dubbelzinnige houding van Oostenrijk, gedurende den oorlog, vergeten.

FRANKRIJK.

De onderhandelingen over de bijeenroeping van het tweede congres te Parijs worden voortgezet. Inzonderheid is dit te Compiègne het geval, en van den uitslag daarvan zal het afhangen, of de conferentien hervat zullen worden.

Te midden der beraadslagingen over de hoogst belangrijke politieke kwestien worden daar de jagtpartijen en andere feesten in vollen luister voortgezet. Aan de dagbladen is bevel gegeven niet over Compiègne te spreken. Men schijnt te vreezen, dat de slechte indruk, dien de feesten daar hebben te weeg gebragt, door de beschrijving daarvan in de dagbladen vermeerderd zal worden.

De Keizer moet niet zeer opgeruimd zijn; hij ziet er ernstig uit en kan, in weerwil van zijne zelfbeheersching, zijne onrust niet geheel verbergen. Hij had Dingsdag een langdurig onderhoud met den heer *de Persigny*, den Franschen gezant te Londen, die van daar was ontboden. Er is sprake der terugroeping van den heer *de Thouvenal* uit Konstantinopel en van zijne vervanging door een' der maarschalken die zich in de Krim hebben onderscheiden, om alzoo aan Frankrijk meer aanzien te geven.

Ook verzekert men dat te Compiègne een ministerraad zou worden gehouden en dat daarin een besluit zoude worden genomen omtrent de houding, welke Frankrijk in de gewigtige kwestien, welke op dit oogenblik de groote mogendheden van Europa verdeelen, zoude aannemen.

— Uit Dresden meldt men, dat de doctor der theologie *F Bottcher* voornemens is in het aanstaande jaar eene semitische bibliotheek uit te geven. De geleerden van alle geloofsbelijdenissen in Duitschland worden door hem uitgenoodigd mededeelingen te doen van hunne schriften van oudtestamentschen inhoud, alsmede van de taal- en geschiedkundig daarmede verbonden letterkundige vakken (Phenisisch, Samaritaansch, Nieuw-Hebreeuwsch, Armenisch, Arabisch, Etiopisch, Assyrisch-Medisch-Egyptisch.) Daar deze onderneming reeds buitenslands veel bijval gevonden heeft, daar Holland, Engeland, Frankrijk, Spanje, Denemarken, Zweden, Noord-Amerika en Oost-Indie haar belangstellend de hand bieden, zal Duitschland, Oostenrijk niet uitgezonderd, voorzeker niet achter blijven.

— In de nabijheid van Parijs is eene geheime kruidfabrijk ontdekt, waarin dagelijks groote hoeveelheid kruid gemaakt en verzonden werd.

— De zaaitijd genoegzaam afgeloopen zijnde, is er overal overvloed van granen. Op bijna alle markten in de departementen is er dan ook daling: deze is in de hoofdstad sedert eenige dagen zelfs zeer merkbaar. En alles doet nog nieuwe daling voorzien, vermits er voortdurend van buitenaf nieuwe aanvoer is.

— De aardappelziekte, welke van lieverlede verminderd was, is dit jaar hier te lande geheel verdwenen.

Een redacteur in Iowa is tot eene boete veroordeeld van $300 dollars, omdat hij in eene vergadering een meisje omhelsd heeft. "Goedkoop genoeg," zeide een ander van de broederschap—"wij hebben eens in eene vergadering een meisje omheld, en het heeft ons sedert dien tijd alle jaren duizend dollars gekost."

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 9 DECEMBER 1856.

FARMERS, MAAKT UWE TARWE GOED SCHOON.

Een groot gedeelte der tarwe, die de farmers hier ter markt brengen, is slechts ten ruwste schoon gemaakt; men ontziet de moeite en denkt, dat het zoo veel niet uitmaakt, dat de tarwe toch tarwe blijft en immers op den molen toch eerst wordt schoon gemaakt. Om nu de farmers tot hun eigen bestwil er toe te dwingen, vuil en stof niet als tarwe te koop te bieden, heeft in het verleden voorjaar de "Milwaukie Corn Exchange" de volgende besluiten genomen, van welke te hopen is, dat zij door alle tarwekoopers in den staat zullen worden aangenomen. Zij luiden als volgt:

1. Dat van heden af aan de leden der "Corn Exchange" zoodanig onderscheid in den prijs tusschen schoone en vuile tarwe zullen maken, als de billijkheid, de eisch der oostelijke markten en de goede naam der Wisconsischen tarwe vorderen.

2. Dat wij, als tarwe-koopers en verkoopers streng zullen toezien, dat de hoogere prijs der schoone en de lagere prijs der vuile tarwe aan farmers tot voordeel of tot nadeel verstrekken.

3. Dat wij, ieder voor zich zelven en alle te zamen ons verbinden, het onze er toe bij te dragen, dat de verbeteringen, die den grond dezer besluiten uitmaken, ten uitvoer worden gebragt, terwijl wij regtschapene verkoopers door hooge prijzen aanmoedigen, en daar en tegen anderen door geschikte kortingen afschrikken zullen.

Wij hopen dat de farmers van Sheboygan county dit ter harte nemen en door zorgvuldig schoonmaken der tarwe, eer die ter markt komt, hun eigen voordeel betrachten zullen, en dat de tarwe van Sheboygan zich eenen naam zal verwerven, die vele koopers tot onze markt zal brengen.

WISCONSIN OFFICIEEL.—De volgende is de officieele opgave van de stemming over Presidentskiezers in dezen Staat:

Fremont.		Buchanan.	
Holton,	66,090	Billings,	52,843
Knowlton,	66,092	Weil,	52,736
McIndoe,	66,070	Preston,	52,867
Menzel,	65,762	Mitchell,	52,854
Williams,	65,976	Fitzgerald,	52,635
Fillmore			579
FREMONT over Buchanan			**13,247**
FREMONT boven allen			**12,668**

DE SPOORWEGEN VAN WISCONSIN.—Niettegenstaande de geldmarkt te New York zeer gedrukt is, stijgen de spoorweg-aandeelen van onzen Staat in prijs, terwijl anderen naar beneden gaan. De *Evening Post* merkt met scherpzinnigheid aan: "Al de securiteiten der spoorwegen van Wisconsin bezeemen vertrouwen in De grond is een mangdelijke grond voor den landbouwer, en de spoorwegen werken als ploegen, tot het bebouwd maken der velden en het scheppen van vracht voor hunnen handel."

HET PLATFORM VAN BROOKS.—Schreeuwer BROOKS heeft, in eene jongste redevoering tot zijne constituenten te Lawrens, zijn *ultimatum* voorgedragen. Hij verklaarde te gelooven, dat de heer Buchanan, wat de slaven kwestie betrof, zuiver in zijne schoenen stond, maar desniettegenstaande wilde hij (Brooks) slechts met het Noorden in eene schikking treden op deze voorwaarden:

"Dat elke Staat zijn evenredig aandeel van de algemeene inkomsten zal mogen hebben, onder zijne eigene wetten, en door zijne eigene beambten.—Ten tweede, dat de vertegenwoordiging van elken staat in de federale wetgeving, zal gegrond zijn op de gansche bevolking; zoodat elke slaaf voor een zal tellen, in plaats van zoo als nu, vijf slaven slechts voor drie. Ten derde, dat de ambten van President en Vice President zullen bekleed worden, het eene door iemand uit de noordelijke, en het andere door iemand uit de zuidelijke staten, en dat geen wetsontwerp, wet zal worden, zonder de onderteekening van beiden."

Dit is Brooks platform. 's Mans hoofd heeft baarblijkelijk gedraaid door de wandelstokken, die hem door zijne bewonderende constituenten ten geschenke zijn gegeven.

KORT VERSLAG VAN DES PRESIDENT'S BOODSCHAP.

Dit stuk is lang en doorwrocht.

De President, zinspelende op de jongste kiezing, zegt dat de uitslag 't denkbeeld van meer geographische partijen te organiseren nadrukkelijk heeft gewraakt, en hij houdt het er voor dat zulk eene organisatie in geen gedeelte des lands bijval kon hebben gevonden, als derzelver doel niet bewimpeld was geworden, door redeneringen, loffelijk in het begin, daar zij op den opgewonden gemoedstoestand van het publiek werkten, welke was voortgebragt door tijdelijke oorzaken, doch die, zoo als hij hoopt, slechts eenen voorbijgaanden invloed zouden hebben.

Na eenige bittere smaadredenen tegen hen, die onder het masker van de uitbreiding der slavernij te willen voorkomen, die instelling trachten te verhinderen, waar zij volgens de wet des Staats bestaat, en die de uitbreiding der wet op gevlugte slaven elken hinderpaal in den weg leggen, komt hij op de Territoriale vraag, voornamelijk aangaande Kansas en Nebraska. Eindelijk redekavelt hij over zijne politiek, en verdedigt de herroeping van het Missouri Compromise.

Over de zaken in Kansas doet de President zich kennen, als een verdediger der politiek, welke hij gevolgd heeft, en beweert dat de revolutionaire wanorde in Kansas haren oorsprong heeft in de ontwerpen van interventie, die met overleg waren geregeld door de leden van dat Congres, die de wet uitvaardigden ter organisatie des Territoirs. Hij wraakt de invallen, beiden van het Noorden en Zuiden, die in dat Territoir gedaan zijn, en de overdrevene en oproerige berigten, die in omloop waren gebragt. Hij verwijst tot de pogingen, welke gedaan zijn, om misbruiken af te schaffen, en verheugt zich over den vreedzamen stand der zaken, die er thans heerscht.

Vervolgens gaat hij over tot eene beschouwing van den loop der gebeurtenissen in Kansas, en de gedragslijn die in dezelven door het Gouvernement is gevolgd, besluitende met de hoop, dat nadenken en wijze wetgeving, hetzij in de Assembly van het Territoir of het Congres, zullen toezien, dat er geene wet in deszelfs statutboek blijft, die in schending is van de bepalingen der Constitutie, of berekend, om de regtmatige uitoefening der regten en privilegien van burgers te belemmeren.

Na melding te hebben gemaakt van de verschillende rapporten der cabinetsbeambten, wordt er tot onze buitenlandsche betrekkingen overgegaan. De verschillende loopende kwestien tusschen de Ver. Staten en Engeland zijn op eenen goeden weg om in der minne te worden afgedaan, en er bestaat reden om te gelooven, dat, als de kwestie over den Soudtol tusschen Denemarken en de zeemogendheden van Europa geheel in orde is gebragt, de hangende onderhandeling over ditzelfde onderwerp met de V. S. op eene bevredigende wijze zal worden geschikt.

Bij het onderwerp der maritime voorstellen wordt een weinig lang verwijld. De door ons gouvernement voorgedragen wijziging, is gunstig ondersteund door al de gouvernementen, die daarop hebben geantwoord, en het tegenwoordige voorkomen der kwestie doet den President hopen, dat het amerikaansche grondbeginsel eventueel in het code der internationale wetten zal worden ingelijfd.

Onze zaken met Mexico en Centraal Amerika worden slechts kortelijk aangehaald

Wat betreft Nicaragua, zegt de President, dat hij, niet in staat zijnde om te beslissen, welke der twee strijdende partijen in dien Staat het gouvernement uitmaakt, *de facto*, hij had uitgesteld van eene van beiden eenen vertegenwoordiger te ontvangen, en nu op verdere ontwikkelingen wacht. Aangaande de slagting van Panama, zegt hij de straf der schuldigen te hebben geeischt, met volle schadevergoeding voor de huisgezinnen van hen, die bij die gelegenheid gedood werden, zoowel als voor het vernielde eigendom.

Ten slotte uit de President gelukwenschingen ten opzigte van den vrede, de grootheid en de hulpmiddelen, die ons land nu bezit en geniet, en zegt dat hij zich gereed maakt, om het uitvoerend bewind aan zijnen opvolger over te dragen, en tot het ambtelooze leven terug te keeren met gevoelens van diepe erkentelijkheid jegens de Voorzienigheid, die zoo goed was om door zijne administratie het land door zoo vele bezwaren heen te voeren.

Wij willen nog slechts het volgende over de financien mededeelen:

De nationale financien verkeeren gelukkig in eenen gunstigen toestand. Niettegenstaande de ontzaggelijke verkwisting der Pierce administratie, hebben de opbrengsten zoo ver alle verwachting overtroffen, dat de uitgaven betaald zijn, en 45 millioen dollars der nationale schuld in 3½ jaar is afgedaan. De nu nog bestaande schuld is 30 millioen. De President zegt dat het alles in een jaar kan worden afbetaald—maar het is niet noodzakelijk, en de schuldbriefhouders zullen hun geld niet aannemen, behalve tegen eene premie van 20 of 25 percent. Het is nu een goede tijd om geld beschikbaar te stellen tot de verbetering der havens aan de groote meren: *maar President Pierce zag het geld der natie liever uitgegeven, om de politiek der grensbandieten in Kansas in oefening te brengen.*

☞ Onze lezers in town Holland moeten niet vergeten, dat aanstaande Zaturdag het land verkocht wordt van de erven ZEEVELD, ten huize van GERRIT H. KOLSTE.

☞ Wij raden den *Farmer*, die zich in de Pella Gazette zoo afslooft, ernstig het gebruik van zuren aan: de man schijnt erg van de gal geplaagd te worden.

SLAVENARBEID AAN SPOORWEGEN.—Het gebruik van vrije arbeiders aan zuidelijke spoorwegen heeft men geheel opgegeven, daar de Duitschers en Ieren wel des winters maar niet des zomers aan het werk waren te houden. Slavenarbeid heeft daarom hunne plaats vervangen en groote menigten negers worden opzettelijk daartoe opgeleid en verhuurd. Men betaalt voor eenen neger $15 in de maand en den kost. Bij het jaar huurt men eenen slaaf voor $175, kost en kleeding. De prijs der slaven is gestegen: zulk een spoorwegneger kost van $1000 tot 1200. Men verzekert hun leven in de levensverzekeringen van het Noorden en naar het bedrag der premiën laat men hen meer of minder hard werken.

HOE SCHEPEN SOMTIJDS VUUR VATTEN.—Men heeft ontdekt, dat er schippers uit het Oosten zijn geweest, die buskruid onder hunne lading opnamen, in de meerschepen, om eenige centen voor buitengewone vracht en assurantie uit te halen. Zij nemen het in als rijst, koffij, of iets van dien aard. Zulk eene misdadige handelwijze is buiten twijfel de oorzaak van overvloedigen brand op schepen geweest. Deze daad is een misdrijf, dat door de wet als zoodanig erkend is, gelijk wij vernomen, en moest, zoo mogelijk, uitgevorscht en gestraft worden. De man, die aldus, voor eenige dollars, het leven onzer zeelieden in gevaar brengt, en de veiligheid onzer schepen, pakhuizen, koopwaren, enz. verdient ten volle te worden opgehangen.

SHEBOYGAN FALLS VOORUIT.

In April l.l. verkocht JOHN SULLY uit, op zijnen ouden stand te Sheboygan Falls, aan Mr. BOND, en ging in Augustus daaraanvolgende naar New York, om goederen in te slaan. Volgens alle berigten heeft hij thans te koop gesteld den rijksten en best gesorteerden voorraad van waren, die ooit in deze county gebragt is en verkoopt dezelve, met den meesten aftrek, tegen bij uitstek lage prijzen, in betaling aannemende contant geld of allerlei voortbrengselen der county.

COLE's winkel, gehouden door J. SULLY & Co., schijnt alles van dien aard te Sheboygan Falls achter zich te laten. 3m 357.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SHEBOYGAN, 8 Nov. Nadat de winter, als kwartiermakers, eenige stormen had vooruit gezonden, die den schrik der meren waren, en velen een ontijdig graf in de golven deed vinden, deed hij Dingsdag den 2 dezer zijnen intogt op eene wijze, die weinig goeds van zijne regering doet hopen. Nadat den ganschen dag het weder zeer onstuimig was geweest, verliep zich in den laten namiddag een sneeuwstorm, die gedurende den avond al heviger en heviger werd, en den ganschen nacht bleef woeden, op eene wijze, die wij in een aantal jaren niet beleefden. Geen reetje, geen spleetje aan de windzijde der woningen, of de fijne sneeuw werd er doorgejangd, zoodat er dan ook bijna geen huis was, waar men de inwoners des morgens niet druk in de weer zag met schoppen en emmers, om zich van die overtolligheid te ontdoen Doch wat wil dat zeggen bij hetgeen de arme varensgezellen zullen hebben moeten verduren, want geen schip was tegen zulk eenen storm bestand! Zeker zal de reeks van ongelukken op de meren wel weder vergroot zijn geworden.

De gevallen sneeuw, ofschoon zeer ongelijk liggende, biedt onzen farmers eene goede gelegenheid aan, om van hunne sleden gebruik te maken. De vorst heeft sedert aangehouden; doch er beginnen zich eenige teekenen van verandering te vertoonen.

— Men schrijft ons uit HOLLAND, Michigan, van den 28 November:

Wij zijn verleden week als Gemeente vergaderd geweest, ten einde de voorwaarden te hooren, welke Z.Eerw. Ds. VAN RAALTE zoude opgeven, om hier te blijven, of te vertrekken naar Pella.

Een der voornaamste punten van de gemeente was o.a. deze: Of de gemeente gewillig was, en terstond door daadzaken van inteekening bewijzen wilde, om een seminarium op groote schaal tot stand te brengen.

In den beginne ging het niet gretig van de hand, doch na verloop van een dag of vier was er reeds voor $530 dollars ingeteekend. Dit gebouw zal ongeveer tusschen de 4 @ 5,000 dollars kosten; er zijn reeds naar onderscheidene gemeenten afschriften van het voorgestelde doel verzonden, ten einde in deze onderneming behulpzaam te zijn. Indien men goed in den zak tast ter ondersteuning, zoo zal Z.Eerw. blijven, maar zoo niet, dan gaat Z.Eerw. naar Pella.

ST. LOUIS, 20 Nov. Sedert eenige maanden, werden hier menigvuldige lijken van onbekenden in de rivier drijvende gevonden. Er ging bijna geen dag voorbij, zonder dat er een lijkschouw van verdronkenen plaats had, en op sommige dagen bedroeg het getal derzelven zelfs vijf. Bijna zonder uitzondering werden deze personen uit hunne kleeding en hun voorkomen herkend, als dekvolk op de rivier; maar dit was alles wat er betrekkelijk dezelven kon ontdekt worden. Er werd in het algemeen niets in hunne zakken gevonden, behalve een weinig tabak, een zakmes of eene pijp.

Eenige omstandigheden, die onlangs ter onzer kennisse zijn gekomen, leiden tot de oplossing van dit vreemd verschijnsel. Ongeveer anderhalf jaar geleden zette een Spanjaard aan de landingsplaats, nabij het stoommachine gebouw der waterwerken, een logement op, dat door een aantal lieden der booten, voornamelijk dekvolk, bezocht werd. Wij vernemen dat het eene menigvuldig voorkomende omstandigheid was, dat logeergasten op eene zeer geheimzinnige wijze vertrokken, wetende zelfs hunne beste vrienden er niets van, voordat zij vermist werden. De zaak begon eindelijk de aandacht te trekken, en men merkte op, dat er van de personen, die verdwenen, nooit meer iets werd gezien of gehoord. Ten laatste zette men iemand op wacht, en deze zag den logementhouder, laat in zekeren nacht, eenen man naar buiten voeren, die blijkbaar in eenen staat van verdooving verkeerde, en met denzelven naar de rivier gaan, alsof hij hem naar eene boot bragt. De wachter volgde hem, en zag hem zonder veel omslag den man in de rivier werpen. Er werd eene poging gedaan om hem te vatten, maar zonder gevolg, en er is sedert niets meer van hem gezien of gehoord. Van dien tijd af tot op heden zijn er slechts weinige lijken van onbekenden drijvende gevonden. Er valt dus niet aan te twijfelen of de snoode Spanjaard gaf zijne logeergasten wijn met iets bedwelmends vermengd in, en wierp hen, na ze geplunderd te hebben, in de rivier.

MONTREAL, Canada, 20 Nov. G. W. Savage, een amerikaansche jonge heer, oud 16 jaar, en Maxime Forest, uit het township Hamilton, voeren, van eenen jongen vergezeld, kort geleden, in eene canoe op de rivier Bonaventure, en, eene plaats tot bewaring van timmerhout bereikt hebbende, ging de jongen op een blok staan, viel in den stroom en verdween in de diepte. De heer Forest sprong onmiddelijk in het water, om hem te redden, maar de verdrinkende knaap greep hem zoo vast beet, dat hij zich niet los kon maken, en beiden bleven op den grond, ter diepte van 10 of 15 voet. De jonge heer Savage, ziende dat zijne medgezellen niet weder boven kwamen, en de oorzaak gissende, dook zonder aarzelen naar hen, en slaagde er in, na eene groote inspanning, beiden, in alles behalve levenloozen toestand, naar den oever der rivier te slepen, en dus twee natuurgenooten het leven te redden. Onze jonge held is de eenige zoon van den heer Andrew D. Savage, van New York, tegenwoordig woonachtig te Bonaventure.—*Montreal Herald.*

BALTIMORE, 24 Nov. Vrijdag avond kwamen in het barkschip, *Amazone*, kapitein Kirwan, alhier negen Franschen aan, die door de regering van Louis Napoleon, wegens politieke overtreding, naar Cayenne gebragt waren en van daar zijn ontkomen. De wijze, waarop die mannen ontkwamen, is gevaarlijk genoeg en bewijst, dat zij in allen gevalle de voorkeur gaven aan den dood in de golven, boven de mishandelingen van Napoleons geregtsdienaars op Cayenne. Het geluste hun, op een door hen zelven uit drijfhout vervaardigd vlot het eiland te verlaten. Na eene hoogst gevaarlijke reis van vijf dagen bereikten zij Demarara en werden van daar in het barkschip *Amazone* hierheen gebragt. De geredden zwaaijen de menschlievende behandeling van kap. Kirwan den meesten lof toe, welken deze des te meer verdient, omdat hij deze lieden voor niet hierheen vervoerde. De beschrijvingen der Franschen over Cayenne zijn schrikbarend genoeg en hun ontkomen uit de klauwen der geregtsdienaars aldaar voor elken vriend der menschlievendheid en regten van den mensch zeer verblijdend.

— 25 Nov. De beschrijvingen, welke de aangekomene fransche politieke vlugtelingen van de waarlijk helden avonturen gedaan hebben, die zij hadden te bestaan, eer zij op onzijdigen bodem landden, zijn even zoo belangwekkend als treffend. De politieke getransporteerden in Cayenne bevonden zich sedert eenigen tijd alleen en van de eigenlijke criminele gevangenen afgescheiden op het zoogenaamde duivelseiland, dat in het midden van drie andere eilanden ligt en van daar op het scherpste bewaakt wordt. De gevangenen hielden zich daar bezig met land- of liever tuinbouw, op eenen grond, dien zij gedeeltelijk zelve van het zeestrand op de steenvelden gesleept hebben, waarmede het eiland bedekt is. Daar aan het strand der zee werkende, gelukte het hun, de waakzaamheid hunner opzieners te misleiden en twee vlotten te bouwen, het eene van biezen, het andere van drijfhout. De bouwmeester van het laatste is een kuiper, die eergisteren hier is aangekomen. De zeilen werden van de hemden der gevangenen gemaakt, en op eenen mistigen morgen vertrouwden zich beide vaartuigen aan de golven. De biezenboot, met 26 vlugtelingen bemand, ging uit een en het hulpgeroep der zinkenden deed de regeringsstoomboot toesnellen, die de gevangenen opvischte en naar het Isle du diable terugbragt: het drijfhout vlot ontkwam echter gelukkig naar Demarara. Zes dagen dreven de koene vlugtelingen, zonder voedsel, water en kompas en met de ondergaande zon tot gids, op de baren rond. Hun ongeluk wilde, dat het vlot juist op eene modderige plaats aan land dreef. Bij het landen zonken 2 der vlugtelingen zoo diep in den modder, dat zij er niet weder konden worden uitgehaald en eenen ijsselijken dood sterven moesten. Van de 14 vlugtelingen zijn er hier 9 aangekomen en gisteren verder naar New York gegaan, waar zij hunne kameraden, die zich met een schip daarheen wilden begeven, zullen afwachten.

WATERVILLE, (Wis.) 1 Dec. Dezen morgen steeg plotseling de kreet op—"Jongens op het meer door het ijs gevallen!"—Naar de plek ijlende, zag ik van 6 tot 12 roeden van de kust af de hoofden van maar eventjes vier jongens, die luid om hulp schreeuwden, en voor het behoud huns levens worstelden. Verscheidene personen trachtten, met de hulp van zoodanige middelen als voorhanden waren, hen te bereiken, maar te vergeefs. Op dit oogenblik schoot een jongman uit ons dorp (J. J. Adams) van tengere gestalte, en groote bedrijvigheid, zich tot op zijn hemd, zijne onderbroek en zijne kousen ontkleedende en eene lange vischspeer in de hand hebbende, op den oever aan, waar die het digst bij de jongens was, en slaagde er in twee, die in hetzelfde gat zaten, te redden; en nu tot den derden knaap voortgaande, die eenige roeden verder lag, bezweek het ijs onder hem—maar hij was er weder spoedig uit, en nog bij tijds genoeg, om eenen knaap van 10 jaar te redden. Nu was er nog een, en wel het verst van den oever, en wiens krachten bijna waren bezweken. Er was een touw gebragt, en de jonge Adams, een eind om zijn lijf vast makende, riep: *"Pas op het touw, ik ga naar hem toe!"*—Stortte zich er in, en, door het ijs, dat hij voor zich had, heen brekende, slaagde hij er in den bijna levenloozen knaap in de armen zijner radelooze ouders terug te voeren, te midden der tranen van mannen, vrouwen en kinderen, die getuigen waren van deze heldhaftige onversaagdheid.—*Een ooggetuige.*

ALBANY, 26 Nov. Onze stad was gisteren avond het tooneel van eenen vreesselijken moord, begaan aan eene vrouw door eenen aartsbooswicht, wiens naam tot hier toe onzen medeburgers onbekend is. De vrouw van Owen Bulger verliet hare woning, Schuyler Straat, No. 65, gisteren avond omstreeks 9 ure, en er werd niets van haar gehoord voor dezen morgen ten half zeven, toen zij vermoord in de Quay Straat werd gevonden. Zij lag met haar gezigt naar beneden in den modder en het water, en hare kap, kam en kraag lagen ongeveer 100 voet van haar af. Bij onderzoek werden er vele teekenen van geweld op haren persoon gevonden. Eene wond tusschen de oogen, aan het voorhoofd, schijnt met eenen scherpen steen te zijn toegebragt. Haar gezigt was bebloed, en hare keel draagt kenteekenen van geweldadigheid, met alle blijken van verworging.

De grond rondom de plaats, waar bovengemelde voorwerpen lagen, droeg de kenmerken van eene hevige worsteling, maar de zware regen, die des nachts gevallen was, had buiten twijfel velen derzelven uitgewischt, zoodat het moeijelijk is te zeggen, of er meer dan twee aan de worsteling hadden deel genomen. Dat gezegde artikelen zoo ver van haar ligchaam verwijderd lagen, leidt tot het vermoeden, dat zij na haren dood door haren moordenaar daarheen werd gesleept, met het doel om haar in de rivier te werpen, maar dat hij waarschijnlijk daar er iemand aankwam, zijn slagtoffer verliet. Dit wordt meer waarschijnlijk, als men hierbij in overweging neemt, dat de wachter van Ransom's Furnace, ongeveer ten drie ure, de plek voorbij kwam waar die artikels lagen, en de kraag opmerkte, maar dacht dat dezelve van de eene of andere droogiijn op de nabij gelegene werven was afgewaaid. Hoe zij zoo ver van haar huis afkwam, is het eerste raadsel, dat is op te lossen. Het is bijna onmogelijk dat zij in die buurt kon aangegrepen en naar de kaai gesleept zijn, op zulk een laat uur, zijnde het half elf toen zij haars broeders woning verliet, buiten weten van iemand, die in de buurt woonde, en dus blijft het tweede vermoeden over, hetwelk echter even onwaarschijnlijk is, dat zij door eenen bekende zou overgehaald zijn, om naar de gevaarlijke plaats te gaan, waar zij gevonden werd, en dat daar de worsteling begon.

Zij is 35 jaar oud en laat haren man met vier kinderen achter. Zij wordt gezegd eene bedaarde en in allen deele achtingswaardige vrouw te zijn geweest. De geneeskundigen waren niet in de gelegenheid om bij de schouwing voor de Coroner's Jury van gisteren namiddag tegenwoordig te zijn, en, na een verhoor van een of twee getuigen—wier getuigenis Coroner Winns doelmatig achtte, om redenen, die hij zelf het best zal weten, voor het volk geheim te houden—werd het onderzoek uitgesteld tot dezen morgen 9 uren.

ALBANY, 29 Nov. Een jong meisje te Sattersville, in South Bergen, N. J., huwde Woensdag avond met iemand, die aanmerkelijk hooger in jaren was, op aandringen harer ouders, en tegen haren eigen zin. Gisteren morgen nam zij eene hoeveelheid vergift, die een einde aan haar leven zou hebben gemaakt, maar het werd ontdekt en een geneesheer geroepen, die hare maag van een aanmerkelijk gedeelte des vergifts bevrijdde. Gisteren avond waren zij nog laat met pogingen tot hare redding bezig.

ST. LOUIS, 1 Dec. Een brief in de St. Louis *Democrat*, gedagteekend Franklin, den 25 Nov., deelt het volgende mede:—De militie onder Titus zal spoedig door Gouverneur Geary ontbonden worden, waarna ongeveer honderd man, met Titus tot bevelhebber, van het Territoir naar Nicaragua zullen vertrekken, om Walker te helpen. In den nacht van den 25sten vlugtten drie gevangenen uit de gevangenis. Hays, de moordenaar van Buffum, is losgelaten op een *habeas corpus*, uitgegeven door Regter Lecompte. Geary onderwerpt zich rustig aan deze handelwijze.

MILWAUKEE, 2 Dec. Wij hadden gisteren het genoegen een oud vriend, Professor EDWARD DANIELS, de hand te drukken, die het laatste gezelschap Wisconsinsche landverhuizers in Kansas bragt, en die zich ernstig en krachtig aan de Vrij Staatszaak in dat Territoir gewijd heeft.

Prof. Daniels denkt dat Gouverneur Geary, sedert hij den wezenlijken staat der betrekkingen tusschen de Vrijstaatsmannen en hunne aanvallers heeft leeren kennen, ernstig besloten heeft, al de magt, die hij in handen heeft, tot hunne bescherming als vreedzame volksplanters te gebruiken. Groote menigten personen, die in gewapende benden uit de Slavenstaten naar Kansas gingen, keeren nu terug, misnoegd over den hardnekkigen moed der Vrijstaats-mannen, die het niet gewonnen willen geven; en 90 der eersten kwamen met hem op de boot de rivier af, aangeworven voor Nicaragua.

Ondersteuning, in den vorm van geld, mondbehoeften en kleederen, stroomt Kansas ruimschoots uit de Vrije Staten toe, en doet onberekenbaar veel goed. Laat de moedige mannen in Kansas tot de lente ondersteund worden, en de toekomst van Kansas, als een Vrije Staat, is zeker.—*Sentinel.*

CHICAGO, 2 Dec. Een burger dezer stad, die Lawrence, Kansas, donderdag den 24 Nov. verliet, berigt ons dat negen en dertig Vrijstaats gevangenen, die te Tecumseh in hechtenis waren, en hun verhoor voor het Grensbandieten geregtshof afwachtten, op de beschuldiging van de misdaad van leven en eigendom tegen de aanvallen van de snoodaards uit Missouri te verdedigen, des avonds van den 21sten, gedurende eenen hevigen storm, met stille trom hunne cipiers verlaten hebben. Zij marcheerden naar Lawrence, welke plaats zij des Zondags bereikten, zonder eenig oponthoud. De burgers voorzagen hun van schoon goed, en gaven hun andere artikelen, aan welke zij behoefte hadden. Zij waren in eenen beklagenswaardigen toestand; zij waren op het wreedaardigst behandeld.

Zij hadden bij uitstek van de koude geleden; hun voedsel was van geringe hoeveelheid en slechte hoedanigheid geweest. De pro-slavernij-beven, die aangesteld waren om hen op te passen, waren zeer onbeschoft in hunne behandeling geweest.

Na van het vriendelijke volk van Lawrence hulp te hebben ontvangen, vervolgden zij hunne reis buiten het regtsgebied hunner vervolgers.—*Tribune.*

CHICAGO, 4 Dec. Het volgende berigt werd door den heer Drake, in het Tremont huis alhier, gisteren avond, ontvangen, gedagteekend St. Louis, 3 Dec.:

Een correspondent te St. Joseph van de *Republican*, zegt onder dagteekening van 26 Nov.: —"Er is juist eene express van Lecompton aangekomen, met het berigt, dat, nadat het Hof verdaagd was en de militairen weg waren, een aantal Vrijstaatsmannen de gevangenis openbraken en al de gevangenen bevrijdden." Een heer, die juist uit Kansas komt, trekt dit berigt in twijfel.

Twee en twintig gevangenen, in plaats van een en dertig, gelijk berigt was, ontkwamen uit de gevangenis te Lecompton. Ongeveer zestig moeten er nu door Regter Cato, te Tecumseh, verhoord worden.

Gouverneur Geary is niet gearresteerd voor verachting van het geregtshof, zooals gezegd werd.—*Press.*

WASHINGTON, D. C. 1 Dec. Het berigt der aftreding van Donaldson, Marshall der Ver. Staten voor Kansas, heeft deze stad bereikt en dezelve is aangenomen. Er worden door de vrijheidsvervolgers sterke pogingen aangewend, om hem in zijn ambt te doen herstellen ten spijt van gouverneur Geary, maar de President staat er op, dat Geary zal gesteund worden. De ledige plaats is nog niet vervuld. De heer Fain, deputy onder Donaldson, is waarnemend Marshall van het Territoir, en zal misschien de aanstelling ontvangen.

GEORGETOWN, 1 Dec. De brug van Manassee Gap, over de rivier Shenandoah, bezweek verleden Zaturdag avond, waardoor de locomotief en vier wagens in de rivier stortten, van eene hoogte van 25 voet. De machinist, stoker en conducteur werden gedood en een passagier doodelijk gekwetst.

CHICAGO, 3 Dec. Toen constable Richard Carthew, een oud burger en ijverig Fremonter, eene executie of in beslag neming van eigendom wilde ten uitvoer brengen, trad hem de eigenaar, Patrick Dempsey, aan den hoek van Halstedstraat en Milwaukee Avenue in den weg en dreigde hem dood te schieten, als hij verder in huis kwam. Toen Carthew toch nog voort ging, schoot Dempsey het pistool af of het ging van zelf af en de lading ging Carthew door den mond, en nam de helft der voortanden, de halve tong en gedeelten van de boven- en onderkaak weg.—Men twijfelt aan het herstel van den ouden man. Dempsey is in hechtenis.

MADISON, 6 Dec. De Presidentiale kiezers, in de jongste kiezing in dezen Staat gekozen, kwamen heden bijeen, en organiseerden zich door den heer E. D. HOLTON tot Voorzitter aan te stellen, en den heer W. MCINDOE tot Secretaris. De heer JAMES H. KNOWLTON, een der kiezers, afwezig zijnde, werd de heer JAMES MORRISON, van Madison, verkozen om zijne plaats te vervullen. Het Collegie ging toen over tot het stemmen voor President en Vice President der Ver. Staten. JOHN C. FREMONT kreeg al de stemmen (vijf) voor President, en WILLIAM L. DAYTON, alle voor Vice President. Er werden daarop van deze stemming afschriften gemaakt, een om bij den Secretaris van Staat te worden nedergelegd, een tweede om per post naar Washington te worden gezonden, en het 3de om, met eenen bijzonderen bode, naar dezelfde bestemming te worden gebragt. De commissie stelde vervolgens eenen bode aan om deze dienst te verrigten, en aldus de taak tot welke zij verkozen werden, hebbende verrigt, ging zij uit een.

FEUILLETON.

DE LANDVERHUIZERS IN KANSAS.

Naar het Engelsch van L. Maria Child.

And unto thee, in Freedom's hour
Of sorest need, God gives the power
To ruin or to save,
To wound or heal, to blight or bless,
With fruitful soil, or wilderness,
A free home, or a grave.
J. G. WHITTIER.

"Gij zijt heden avond stil, William, zeide Alice May tot haren minnaar, terwijl zij, door eene groene laan, op de ondergaande zon aanwandelden.

"Ja, liefste," antwoordde hij, "ik heb iets op het gemoed, dat mij bekommerd maakt."

Na eene pauze ging hij voort, "Dat boek, hetwelk ik u voorlas, voor deze met goud gezoomde wolken ons naar buiten in het veld lokten, heeft eenen zeer sterken indruk op mij gemaakt. Ik heb nimmer van te voren zoo goed gevoeld, hoe veel afhangt van den gemoedstoestand, waarin wij zijn, als wij lezen. De geschiedenis onzer voorvaderen was mij zeer goed bekend, en ik heb altijd de Puriteinen geacht; maar de grootheid van hun karakter deed zich nooit zoo duidelijk aan mijnen geest voor als thans. Met al hunne gebreken waren zij een edel slag van mannen en vrouwen."

"En wat heeft uwe oogen dan zoo gezalfd, dat zij dit dezen avond duidelijker zien dan anders?" vraagde Alice.

"Steeds onder het lezen dacht ik aan John Bradford's plan om naar Kansas te gaan; en, terwijl wij door de velden wandelden, hebben mijne oogen zich onwillekeurig afgewend van de heerlijke zonsondergangswolkjes, om naar de nette woningen te zien, die over het gansche landschap zijn uitgestrooid; naar den molen, die glinsterende waterdroppels in de lucht slingert; naar de school, met haren ruimen speelgrond; naar den kerktoren, die helder in de zon flikkert. Dit alles hebben wij aan die heldenmoedige pelgrims te danken, die hunne gemakkelijke huizen in Engeland verlieten en tot eene huilende wildernis kwamen, om de vrijheid te grondvesten; en wat zij voor Massachusetts gedaan hebben, kunnen Bradford en zijne medgezellen voor Kansas doen. Het is een heerlijk voorregt de fondamenten van Staten op eenen grondslag van Regtvaardigheid en Vrijheid te helpen leggen."

"Ik zie dat John u met zijne geestdrift heeft besmet," hernam zij, "en hij heeft er nicht Kate ook mede besmet. Hoe moedig is het van haar, er aan te denken hem te volgen, met hun klein kindje!"

"Kate is vol hoop door haar temperament," zeide William, "maar ik houd haar ter naauwernood voor moediger dan gij zijt. Gij zijt beiden bang van eene slang en van een geweer."

"Ik dacht meer aan de lange reis, het scheiden van vrienden en het leven onder vreemden, dan aan slangen of geweren," antwoordde Alice. "En dan zegt iedereen, dat er zoo vele ongemakken en wederwaardigheden in een nieuw land zijn. En de Indianen, William! Denk er slechts eens aan binnen het geluid van den Indiaanschen oorlogskreet te wezen!"

"De Indianen bevinden zich thans in eenen geheel verschillenden toestand," zeide hij, "van dien, waarin zij waren, toen de Puriteinsche vrouwen hunne echtgenooten in de wildernis dezer nieuwe wereld volgden. Zij zijn thans weinigen in getal; hun moed is ten onder gebragt door eene aaneenschakeling van mishandelingen, en zij zijn te goed bewust van de magt des gouvernements der Vereenigde Staten, om hen te durven aanranden, die onder deszelfs bescherming staan. Buitendien, gij weet dat het mijn gevoelen is, dat de Indianen nimmer die aanrandingen zouden hebben begaan, zoo zij er niet toe waren uitgetard. Wie kan Catlin's verhaal lezen, zonder getroffen te zijn door den zielsadel, die door dat mishandelde ras dikwijls is aan den dag gelegd? Ik houd mij ten volle overtuigd, dat het gemakkelijk is standvastige vrienden van deze Indianen te maken, door hen met billijkheid en minzaamheid te behandelen, en met die persoonlijke achting, die zij zoo goed op prijs weten te stellen." Hij drukte haren arm tegen zijne zijde, en vatte hare hand in de zijne, terwijl hij er bijvoegde, "Gij scheent die jonge Puriteinsche bruid zeer te bewonderen, die wel to vreden huis en vrienden achterliet, en den onstuimigen oceaan overstak, om aan de zijde haars echtgenoots honger en koude te trotseren, in eene wildernis waar wolven en wilden huilden."

Hare hand beefde in de zijne; want een zeker iets in den ernst zijns bliks en in de teederheid zijner stem ontsluijerde haar plotseling, wat er in zijn gemoed omging. Zij begreep dat hij niet aan de vrouw van neef John dacht, terwijl hij dus van de bruid des pelgrims sprak. Het was voor het eerst, dat deze mogelijkheid voor haren geest verrees, en dezelve deed het bloed koud door hare aderen vloeijen. Na eene pijnelijke pauze, zeide zij met eene gedwongene kalmte in hare stem, "Menigmaal bewonderen wij deugden, die wij niet sterk genoeg zijn na te volgen,"

Hij drukte hare hand en zweeg stil, tot dat eene uitbarsting van tranen hem plotseling deed stil staan en haar aan zijn hart drukken. "Schrei niet, lieve," zeide hij; "zulk eene opoffering zal ik nooit van u eischen, of zelfs vragen. Zulk eene teedere bloem als gij zijt, moet behoed worden tegen wind en storm. Maar uwe gissing was juist, dierbaarste, dat ik er mijn hart op gezet heb om deze landverhuizers te vergezellen. Ik voel dat alles wat mannelijks in mij is, door hetgeen aan zulk eene loopbaan verbonden is, zal ontwikkeld worden. Mijn karakter en mijne bestemming zullen grootscher worden, door de verantwoordelijkheden, die op mij zullen rusten. Als ik hier blijf zal ik nooit de helft doen van hetgeen ik voor mij zelven en voor de nakomelingschap doen kan. Om de ronde waarheid te zeggen, lieve Alice, ik heb iets van het oude puriteinsche gevoelen in mij, dat God mij tot dit werk roept. Gij hebt mij beloofd binnen weinige weken mijne vrouw te zullen zijn, maar ik ontsla u van die belofte. Zoo gij dit echter liever wilt, zal ik tot die nieuwe landstreek heengaan en u een gemakkelijk huis bereiden, en trachten eenen kring van onze wederzijdsche vrienden rondom mij te vergaderen, voor ik u vraag om uwe woonplaats in New Engeland te verlaten."

Zij zag, door hare tranen heen, tot hem op, met eenen half verwijtenden blik, die scheen te zeggen, "zoudt gij dan denken dat er eenige ramp zoo groot was als de scheiding van hem, dien ik in de gansche wereld het meeste lief heb?"

Hij verstond dit stomme verwijt, en antwoordde, "Geene overijling, lieve Alice. Denk er over na tot Zaturdag avond, en zeg mij dan wat uw besluit is. Ik zal er u niets minder om lief hebben, als gij mij zegt, dat jaren moeten verloopen, eer gij mijne levensgezellin kunt zijn. Geene pligten, geene indrukken, geen tijdsverloop kunnen uw beeld uit mijn hart verdringen.

Er werden slechts weinige woorden meer gesproken, toen zij, door de wassende maan beschenen, huiswaarts gingen. Het was niet voor lang na middernacht dat Alice in slaap viel, om te droomen dat zij aan eene wijde kloof stond, te vergeefs hare hand naar William aan de andere zijde uitstrekkende.

Gedurende de volgende dagen vraagde zij niemand om raad, dan God en hare moeder. Hare moeder legde de hand teederlijk op haar hoofd, en zeide: "Ik durf u niet raden: volg uw eigen hart, mijn kind," en als zij tot God bad, scheen zij de echo van deze woorden te hooren. Zij zag William dikwijls, maar sprak geen woord om hem zijn plan af te raden. Ware hij naar Californie gegaan om goud te graven, dan zoude zij veel hebben te zeggen gehad, ter gunste van het nederige dak onder de bescherming van het oude vredelievende geniëenbeest; maar hij had zoo ernstig gesproken van zijn begrip van pligt, dat hare vrouwelijke natuur de mannelijkheid zijner gevoelens vereerde; en zij bad dat *zijn* moed om te durven, door *hare* kracht om te dulden mogt geevenaard worden. Het regende des Zondags avonds hevig, zoodat de gelieven hunne gewone wandeling niet konden doen; en de tegenwoordigheid van anderen verhinderde een vertrouwelijk onderhoud. Doch toen zij aan de deur afscheid namen, stopte Alice een klein pakje in William's hand. Toen hij te huis was gekomen, opende hij het in eenen koortsachtigen haast, en vond een bijbeltje, met een merkbandje er in. Op dit bandje was een anker geborduurd, met het woord GELOOF er onder; en zijn blik viel op de potloodstrepen op de aangeduide bladzijde, waarmede de volgende woorden onderschrapt waren: "Waar gij heen gaat, zal ik heen gaan; waar gij woont, zal ik wonen; uw volk zal mijn volk zijn, en uw God mijn God."

"God zegene haar!" riep hij uit. "Nu kan ik met een onverdeeld hart voortgaan."

Hij kuste het anker herhaaldelijk, en, zijn hoofd in zijne handen latende zinken, weende hij zoo als hij sedert zijne jongensjaren niet geweend had. Voor zijne diepgevoelende en ernstige inborst waren liefde en pligt geheiligde wezenlijkheden.

Groot was de vreugde van nicht Kate en haren man, toen het bekend werd dat William Bruce besloten had, om zich bij het gezelschap landverhuizers te voegen, en dat Alice er in berustte. William was een jongman van zulk een goed oordeel en vaste grondbeginselen, dat zij allen gevoelden, dat hij een balansrad zoude zijn in de machinerie van elke maatschappij, waarheen hij zich begaf. John Bradford was ook wel goed en trouw, maar zijn temperament bragt meer radheid van spreken, en meer vurigheid van handelen mede. Toen het gezelschap landverhuizers Williams besluit vernam, zeiden zij lagchend tot elkander, "Nu zullen wij beiden, Mozes en Aaron hebben, om ons in Canaän te leiden."

Kate's moeder, die weduwe was, benevens een jonger broeder en eene jongere zuster besloten zich met de ondernemende bende te vereenigen. Een neefje van vijf jaar was even zoo gezind, en als men hem zeide, dat hij te klein was om van eenig nut te zijn, beweerde hij groot genoeg te zijn om eenen beer te vangen. Alice's vader en moeder hadden het plan om hunne dochter te volgen, vergezeld van hunnen oudsten zoon, in geval zij, die hun waren voorgegaan, een goed berigt van het land zonden. Haar gevoel van gehechtheid leed vreesselijk door deze verscheuring van oude banden. Slechts in zulke karakters neemt de liefde het geheele aanwezen in bezit. Zij zoude zelfs het leven voor William hebben opgeofferd. Al hare vrienden wisten dat het voor haar harder was dan voor anderen, in een vreemd land te gaan en eene geheel andere levenswijze aan te nemen. Daarom spraken zij allen vol hoop tot haar, en niemand anders dan William toonde haar ooit de donkere zijde der schilderij. Hij deed het uit gewetensbezwaar, opdat zij niet in de onderneming zou deel nemen, met voor de bezwaren gesloten oogen. Hare waarschuwingen werden altijd met het liefderijke antwoord bejegend, "welk eene trotsche en gelukkige vrouw zal ik zijn, lieve William, als ik iets kan doen om u te ondersteunen in de beproevingen, die gij zult ontmoeten."

(Wordt vervolgd.)

LOUISVILLE, (Ky.), 6 Dec. De negers in Zuid Kentucky zijn in eenen staat van oproer, en er wordt een algemeenen opstand gevreesd. Er zijn committe's van waakzaamheid opgerigt in Lafayette, Hopkinsville, en andere plaatsen.

CINCINNATI, 8 Dec. Zaturdag avond sprong de stoompijp van de nieuwe stoomboot Kentucky, waardoor 11 dekarbeiders en 6 dekpassagiers erg verschroeid werden. Drie hunner zijn kort daarop gestorven, en men verwacht hetzelfde nog van vier of vijf anderen.

☞ Dr. Bronner, te Bradford, heeft Moleschott's "Leer der voedingsmiddelen" in het Engelsch vertaald. Terstond na het in het licht komen daarvan, werd het door den schrijver zelven in het Hollandsch overgebragt. Moleschott, gelijk men weet, is een geboren Hollander.—*Chicago Sonntags Zeitung.*

Onze Correspondent te Rotterdam gelieve ons te berigten, wat het ware van deze zaak is.—*Red. Nieuwsbode.*

NOG IETS OVER DE PRESIDENTS BOODSCHAP.—Dit stuk is naauwelijks de moeite waard, die aan corrigeren en zetten besteed is. Ongeveer de helft van hetzelve is opgevuld met eene lange verhandeling over de zaken van Kansas en de slavernijkwestie, waarin de President niet alleen al de bewijzen herhaalt van zijne slaafsche dienstbaarheid aan de slavenbelangen, die hij in zijne laatste boodschap heeft ten toon gespreid; maar voegt beleediging bij onregt in zijne verkeerde voorstelling van de bedrijven en beweegredenen der vrije mannen van het Noorden, die nog zoo kort geleden en zoo krachtig zijne administratie gegispt hebben. Het stuk is in dit opzigt eene schande voor eenen amerikaanschen President.

(*Milw. Sentinel.*)

GEMENGDE BERICTEN.

In beide Huizen van Iowa hebben de Republikeinen eene besliste meerderheid.—De bevolking van Iowa is volgens de laatste telling 503,204.—Getrouwd te Cincinnati Jerry Beter (*Better*) met Louisa Wel (*Well*) zoodat zij, eerst *Wel* zijnde, nu *Beter* is.—Te Lockport trouwde een paartje des voormiddags en des namiddags werd de jonge man in de doos gestopt, omdat hij zijnen *trouwrok gestolen had*.—Een persoon, die te Auburn in de kast zat, omdat hij twee vrouwen had getrouwd, heeft eene erfenis van $8,500 gekregen, en meent dat men hem los moet laten, omdat hij thans best twee vrouwen onderhouden kan.—Er is te Londen eene fluit ten toon gesteld, gemaakt van goud uit Australie, en zeer keurig van maaksel, welke op $650 geschat wordt.—Generaal Cass, die zich in goeden welstand te Washington bevindt, zegt dat het niet waar is, dat Buchanan hem het Staatsdepartement heeft aangeboden.—De cholera op de Kaap Verdische eilanden is zoo kwaadaardig, dat drie vierde der aangetasten sterven.—Het getal der landverhuizers, die in dit jaar, tot op den 19 Nov., in de haven van New York zijn aangekomen, is 129,977, tegen 125,929 in hetzelfde tijdperk van het vorige jaar.—De som, benoodigd tot het onderhoud der publieke scholen der stad New York, voor het loopende jaar, wordt geschat op $1,400,410,82.—Te Raleigh is eene vrouw in de boete geslagen van $25, omdat zij op eene fatsoenlijke soirée (avondpartij) in eenen staat van halfnaaktheid verschenen was.—Het pakschip *North Sea* is, na eene reis van 57 dagen, met 15 passagiers, van Rotterdam te New York aangekomen.—C. A. Simons te Westford, Vt., heeft uitgevonden om van onschadelijke bloemen en bloemknoppen, met goedkoope suiker, honig te maken voor tien cents het pond.—Boekverkooper Wm. Strickland, die Mobile in Alabama verlaten moest, omdat hij boeken tegen de slavernij verkocht had, heeft te Milwaukee zijnen winkel geopend. Zou men hem ook van daar wegjagen, als hij slavernijboeken verkoopt?—De *Appleton Crescent* zegt, dat, in eene der towns van Waupacca county, negen personen, in eene week, dertien beeren hebben geveld.—De spoorweg van Fond du Lac, noordelijk naar Oshkosh is reeds begonnen.—De Detroit en Milwaukee spoorweg compagnie gaat krachtig voorwaarts, en men verwacht dat vroeg in den volgenden zomer de spoorweg tot Ionia zal geopend zijn.—Bij Port Washington zijn weder drie manslijken aangespoeld, waarschijnlijk van de verongelukte schroefstoomboot *Toledo.*

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

NEDERLAND.

Uit de berigten der jongst ontvangen dagbladen van de Kaapstad loopende tot den 21sten Augustus jl., blijkt, dat in Zuid-Afrika de bevolking van Europesche afkomst weder met eenen aanval van de inboorlingen bedreigd werd. Wel waren de geruchten van zorgbarende bewegingen onder eenige aan de grenzen van het Engelsche gebied gevestigde Kafferstammen door den gouverneur der Kaapkolonie, bij eene publicatie van den 16den dier maand, tegengesproken; van regeringswege werd verzekerd, dat er geen dadelijk gevaar bestond; dat echter ook voor het ergste geval alle aanstalten gemaakt waren. Maar de regelmatige krijgsmagt in de Kaapkolonie bestond hoofdzakelijk uit slechts twee regementen, een van welke onlangs in aller ijl van Maurits ontboden was, en onder de inboorlingen was de vijandschap tegen de Europeanen door eene toevallige omstandigheid op nieuw aangewakkerd. Er was namelijk een profeet of waarzegger *Umblakazu* geheeten, onder hen opgestaan, die in een groot deel van het Kafferland, vooral in de landstreek benoorden de Keirivier, de bevolking in den waan gebragt had, dat er eene groote omwenteling in de stoffelijke en politieke gesteldheid des lands op handen was.

Hij verkondigde, dat de dooden, beesten zoowel als menschen, zouden opstaan, dat men zijne verloren vrienden op aarde zou wederzien en veelvoudige teruggave van het geslagte vee te verwachten had. Het land, hetwelk de blanke man zich had toegeeigend, zou weder in het bezit der oorspronkelijke bewoners komen, terwijl de Engelschen en de Hollanders van de oppervlakte der aarde weggevaagd zouden worden.

De dweeper of bedrieger hield zich doorgaans op bij *Kreli*, het erkende opperhoofd der onderscheidene Kafferstammen; en de eigenlijke reden, waarom hij hen aanmaande om hun vee te slagten, was de verwachting, dat zij dien ten gevolge spoedig gebrek aan leeftogt zouden krijgen, en door honger gedreven zouden worden om in het Britsche gebied te dringen en er vee te rooven.

Of de gewaande profeet de raadsman of het werktuig van *Kreli* was, blijkt niet; maar men zeide dat zij te zamen te werk gingen om de andere stamhoofden tegen de Engelschen op te ruijen, en dat deze voor de bedreigingen van den profeet beducht en voor zijne beloften niet ongevoelig waren. *Sandilli* en *Kuma*, die in vroegere Kafferoorlogen naam gemaakt hebben, waren nog getrouw aan de met het Britsche bewind aangegane verbindtenissen; maar het was de vraag, hoe lang hunne onderdanigheid tegen verlokselen en bedreigingen bestand zou zijn.

Intusschen maakte de dweepende volksstammen zich gereed voor de groote omkeering die zij verwachtten. Velen maakten hun vee af, naar het voorschrift van *Umblakaza*, den wijzen man. Anderen vervaardigden assegaaijen, in het geloof dat zij met dat wapentuig hunne vijanden uitroeijen zouden; welke voorspelling volgens de gissing van een Kaapsch dagblad aanduidt, dat de inboorlingen niet ruim van buskruid en lood voorzien zijn, en hieruit gereedelijk zou kunnen verklaard worden.

Te King-Williams-town verwachtte men binnen kort eenen aanval, maar de overheden waren er toegerust; de Kaffers die er tot nog toe als maréchaussees dienst deden, waren ontwapend, de wachtposten verdubbeld, de soldaten werden met het vallen van den nacht bijeen gehouden, de stad was geheel versterkt, en de verschansingen door een regement regelmatige troepen bezet; en hetgeen men van de dweepende gisting der inlandsche volksstammen vernam, deed verwachten, dat het, indien de oorlog uitbrak, een lange en bloedige strijd zou zijn.

Van den anderen kant wordt gezegd, dat zekere stammen, met name Gaika en de Tamboekie's, met den "wijzen man" en zijne volgelingen niet ingenomen waren, en het vee opkochten, waarvan de andere Kaffers zich ontdeden.

Intusschen deden in de Kaapkolonie de rampen des oorlogs zich reeds vooraf gevoelen. De landhoeven aan de grenzen worden verlaten en de landbouwers weken met hun gezin en hun vee binnenwaarts. De ingezetenen vereenigden zich tot gewapende verdediging en vormden zich schutterijen; en een regement Engelsche troepen was naar de grenzen gezonden.

— Te Sappemeer is bepaald, dat het begraven der dooden, dat tot nu toe, gelijk zulks bijna in deze geheele provincie des middags te 12 uur plaats had, voortaan des morgens te 8 uur zal geschieden; ook het luiden der klokken bij die gelegenheid is afgeschaft.

— Door de deelgeregtigden in de markte van Noord- en Zuidbargo is onlangs besloten, om een gedeelte dier markte en wel het zoogenaamde Ooster- en Westerveen, ongeveer 3000 bunders uitmakende, te scheiden. Er is eene premie van ƒ 200 uitgeloofd, voor dengene, die bedoeld gedeelte goed weet te verdeelen, ten einde er geschikte veenplaatsen door ontstaan.

— De cholera is op Stoopen gemeente Leens, geweken, en overigens niet in de gemeente aanwezig. De overvaart over het Rietdiep, welke op Stoepen plaats vindt, die in den laatsten tijd door de vreesachtigen zoo zeer is gemeden, is dus door allen veilig te gebruiken.

— De worm, die te Hardenberg en in het beneden graafschap Bentheim sedert eenigen tijd aan het anders reeds zoo schoon staande koren en het oliezaad knaagt, rigt enorme schade aan. Verscheidene landbouwers hebben hunne bezaaide velden weder omgemaaid, doch te vergeefs; de vernielende worm is niet te verjagen. Dit insect is zeer vreemdsoortig en hier geheel en al onbekend; het is circa 4 duim lang, heeft eene kleur overeenkomstig de aardsoort, waarin het wordt gevonden en is van binnen met zand opgevuld. Het knaagt alleen aan de zaadkorrel, ten gevolge waarvan de plant spoedig sterft.

— Uit een voorloopig verslag in de *Staats Ct* wegens den oogst der veldgewassen in Zeeland blijkt, dat de opbrengst van de meeste graangewassen goed is, ofschoon de vele regens, die kort voor en in den tijd van de inzameling, vooral van de tarwe, gevallen zijn, daaraan op sommige plaatsen nadeelig zijn geweest. De opbrengst der tarwe kan intusschen ruim genoemd worden. Die der rogge was zeer voordeelig. De hoedanigheid laat niets te wenschen over. De oogst van gerst was uitmuntend. De haver viel niet ongunstig uit. Het koolzaad viel gunstiger uit dan in 1855. De paarden- en duivenboonen gaven slechts een middelmatigen oogst. Nagenoeg hetzelfde kan van de witte- en bruine boonen gezegd worden. De witte of gele-, groene- en graauwe erwten bragten ruim op. Onder de aardappelen heeft zich de gewone ziekte weder vertoond, maar veelal later dan in de vorige jaren. De knol schijnt echter weinig aangetast te zijn. De graslanden gaven voldoend voedsel voor het vee en goed hooi. De opbrengst van klaver- en wortelgewassen was bevredigend. De gezondheidstoestand van het vee was in het algemeen gunstig.

— Uit Delft meldt men het volgende:

Onlangs hebben eenige Spaansche artillerie-officieren zich hier te lande bekend gemaakt met al wat de inrigting der Nederlandsche artillerie betreft; bij welke gelegenheid zij ook, onder geleide van den toenmaligen directeur-generaal der artillerie, den kolonel *A. W. de Bruyn*, de constructie-magazijnen alhier bezochten. In Spanje hebben zij, na hunne terugkomst, welverdiende hulde toegebragt niet alleen aan de inrigting van dat wapen hier te lande, maar ook aan den genoemden kolonel *de Bruyn*, als een der verdienstelijkste artillerie-officieren. De Koningin van Spanje heeft dien kolonel dan ook benoemd tot kommandeur der orde van Isabella la Catholica, bijna tegelijkertijd, dat hij, zeer onverwachts, werd gepensioneerd.

CORRESPONDENTIE.

Onderscheidene malen hebben wij brieven met een of twee dollars er in ontvangen, die volstrekt niet gesloten was, en ook geene blijken droegen dat er ooit lak of ouwel aan geweest was. Dit was deze week weder het geval met eenen brief van G. A. te Grand Haven. Dat dergelijke verzending van geld zeer gevaarlijk is, behoeven wij naauwelijks te zeggen. Maakt uwe brieven goed digt, vrienden!

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS. den 8sten December 1856.

MEEL. Tarwe, ℔ zak.	$ 2,00 @	2,50
Rogge, „ „	— @	—
Boekweit, per 100 ℔s.	— @	—
Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel,	0,75 @	0,81
Roode winter Tarwe „ „	0,70 @	0,75
Club Tarwe, ℔ bushel.	0,65 @	0,70
Zomer Tarwe, „ „	— @	—
Rogge, „ „	60 @	62
Garst, „ „	1,15 @	1,20
Haver, „ „	0,30 @	0,33
Ind. Koren, „ „	50 @	—
Witte Boonen, „ „	1,25 @	1,50
Erwten, „ „	— @	—
Aardappelen, „ „	50 @	56
Vleesch, ℔ 100 ℔s.	7 00 @	8.0
Spek, „ „ „	6,00 @	7,50
Boter, ℔ ℔.	16 @	25
Reuzel, „ „	— @	—
Kaas „ „	— @	—
Eijeren, ℔ dozijn	16 @	18
Droogo Appels, ℔ bushel	1,75 @	2,00
Groene Appels, ℔ barrel	— @	—
Spek (mess) ℔ barrel	— @	—
Zout, ℔ barrel	2,00 @	2,25
Wit Visch, ℔ barrel,	— @	—
Whiskey, per gallon	0,34 @	—
Timmerhout, per M.	— @	—
Shingles, ℔ M.	— @	—
Hooi, ℔ ton	10.00 @	13,00
Hout, per cord,	2.00 @	2,50

Advertentien.

VARIA.

Hoe Pat Burke zijn eigen lijk tegen hield.—*Een merkwaardig voorval.*—Het gebeurt niet dikwijls, dat iemand zijne eigene begrafenis ziet.—Karel de vijfde van Spanje zag dezelve en zoo ook Pat Burke uit de elfde dwarsstraat (avenue) te New York, maar deze laatste hield zijn lijk tegen, terwijl het op weg was naar het kerkhof!

Pat's geschiedenis is eene vreemde geschiedenis, maar zij is desniettemin echt waar.

Pat is een arbeidsman, en als er niet te veel werk in de stad is, gaat hij dit op 't land zoeken. Hij ging op Vrijdag de stad uit en op Zaturdag ontving zijne dierbare vrouw, Catharina, de smartelijke tijding, dat hij op den Hudson rivier spoorweg te Tarrytown was gedood. Zij ijlde naar de aangeduide plaats, en aanschouwde en volkomen herkende daar de verminkte overblijfselen van haren lieveling, Pat. Zij legde het lijk in eene fraaije magahony houten kist, en liet het naar hare woning in de stad brengen. Hare vrienden en buren vergaderden zich weeklagend. De pijpen en de tabak werden gebragt, de snuifdoos ging rond, en het lijk werd bewaakt, naar den echten ouden trant.

De begrafenis zou Zaturdag, des namiddags ten 2 ure, plaats hebben, en op dat uur verscheen de lijkkoets en een aantal fraaije rijtuigen voor de woning van de weduwe Burke. De weduwe weende en wilde niet getroost zijn. Zij kuste herhaaldelijk de koude lippen van haren overleden echtgenoot, en het was met moeite, dat zij was af te krijgen van hem, die niet meer was.

De kist werd in de lijkkoets geplantst, en de trein bewoog zich langzaam naar het Calvary kerkhof.

* * * * * * * *

Een half uur daarna verscheen Pat Burke in levenden lijve in zijn eigen huis. Hij zag in een oogenblik, dat er iets had plaats gehad. Gedachten van wegloopingen en moorden doorkruisten onstuimig zijn hoofd. Hevig verschrikt vloog hij de trappen op en de kamer zijns buurmans binnen, zonder eerst betamelijk aan te kloppen. Twee vrouwen, die hem goed kenden, vielen in onmagt toen zij de geestverschijning zagen, en waren bezwaarlijk weder bij te brengen. Eindelijk, toen zij genoeg tot zich zelven waren gekomen om te spreken, vraagde Pat haar op eenen luiden, hevigen toon:

"Wat is er gaande! waar is me vrouw? spreek! dan toch!"

"Zij is naar je begrafenis gegaan—zeker, Pat—wel, ben je dan niet dood?"

"Of ik dood ben?! Wat drommel meen je toch, schepsel? Ben ik dan niet hier?"

"Kom, kom, Pat! je bent immers dood. Het ik dan zelf niet bij je gewaakt?"

"Waar is dan me lijk?"

"Naar het kerkhof—al een half uur geleden—maar ...."

Maar Pat was niet meer te houden. Hij begon te begrijpen wat er van het geval was, en als een dolle het huis uitvliegende, liep hij zijn lijk achterna. Hij liep hard en lang en had het genoegen van zijne begrafenis in te halen, juist toen dezelve aan boord van de veerboot wilde gaan, die op het Calvary kerkhof vaart.

"Houdt op!" schreeuwde hij, vooruit springende en de paarden voor de lijkkoets bij den kop grijpende. Houdt op, zeg ik je, of bij kris en kras, ik vermoord de heele troep!"

Vervolgens terugijlende naar het eerste rijtuig, in hetwelk zijne vrouw zat, rukte hij het portier open, en vertoonde zich zelven hijgende en in groote gemoedsbeweging.

Het tooneel dat volgde (zooals de romanschrijvers zeggen) laat zich wel denken, maar niet beschrijven. De weduwe Burke bezwijmde, zooals al de andere vrouwen in het rijtuig deden, terwijl de mannen worstelden, om het andere portier uit te komen. Het oproer verspreidde zich, en de policie zou er aan te pas zijn gekomen, als de weduwe niet van hare bezwijming was bekomen en volkomen de tegenwoordigheid van haren dooden echtgenoot had herkend.

Dit zoo zijnde, waren velen niet weinig boos om Pat's onverantwoordelijke tusschenkomst, terwijl Pat, het lijk ziende, er gansch niet over in zijn humeur was, dat zijne vrouw zulk eenen leelijken molik voor haren knappen Pat had aangezien, maar toen hij het bleeke gezigt en de betraande oogen zijner dierbare wederhelft zag, dankte hij zijn gesternte, dat hij zulk eene liefhebbende vrouw had, en dat hij nog niet dood was.

De lijkkoets en hetgeen er in was werd omgekeerd en naar het lijkhuis van het Bellevue gasthuis gereden, terwijl zij, die het sterfhuis in droefheid hadden verlaten, terugkeerden om vrolijk te zijn.

Allen vonden het eene mooije grap, behalve Pat, die beweert dat het geene grap is, voor zijnen tijd begraven te worden!

Later werd door Coroner Hills het lijk geschouwd, en de uitspraak luidde "dat de onbekende om het leven kwam, door overgereden te worden op den Hudson Rivier Spoorweg te Tarrytown." Het werd toen in Potter's Field begraven.—*N. Y. Times.*

Iets over machines.— De machines in de geweerfabrieken van het Gouvernement der Ver. Staten verdienen de hoogste bewondering van alle werktuigkundigen. Zij zijn de volmaaktsten, die tot heden bestaan, en verrassen zoowel wat betreft derzelver snelheid, als de naauwkeurigheid van derzelver werking.—Misschien treedt in geen vak der werktuigkunde de vindingskracht des menschelijken geestes met gunstiger gevolg op, dan juist in dit. Men bedenke, dat in elke tachtig minuten van den gewonen werkdag, een volslagen musket, uit het ruwe matericel, kant en klaar wordt geleverd. Twee honderd vier en negentig machines en digt bij de 500 verschillende mechanische bewerkingen zijn noodig, om een musket geheel afgemaakt voort te brengen. De loopen worden meest uit noorweegsch ijzer, dat $200 het centenaar (100 pond) kost, vervaardigd, ofschoon er ook een zeer voortreffelijk ijzer uit Salisbury, Connecticut, kan worden getrokken. De ijzerstaven worden in stukken ter zwaarte van 10 pond en ter lengte van 14 duim gesneden, daarop onder eenen zeer hoogen graad van hitte ter lengte van 40 duim uitgerekt en dan gebogen en met stukken staal te zamen geweld. Hierop wordt de loop uitgeboord, waardoor deszelfs gewigt van 10 pond tot 4½ pond verminderd, en met puimsteen aan ronddraaijende raderen gepolijst. De deugd des werks, welke op deze wijze en met de daarbij gebruikte machines wordt voortgebragt, is onovertreffelijk en uitmuntender dan ergens anders in de wereld.

Eene zingende muis.—Men toonde ons dezen morgen eene levende merkwaardigheid, in de gedaante eener muis, die muzicale talenten bezit, zoo wat gelijk een canarievogel. Zij was eenige weken geleden in Broadstreet, No. 339, gevangen, door eenen heer, die, terwijl hij ziek was, haar geheel tam maakte, en gewoon werd haar alle dag te hooren zingen, somtijds zonder ophouden. Zij ziet er even als eene gewone huismuis uit, en werd het eerst gehoord op de boorden in den winkel, en verscheen vervolgens in de slaapkamer van dien heer. De toonen, die zij voortbrengt, zijn van verschillenden aard, en toonen allerduidelijkst de tegenwoordigheid aan niet alleen van vrees en droefheid, maar ook van tevredenheid en vermaak. Hare stem is niet zeer luid of krachtig, maar bezit toch eenen opmerkelijken omvang, en de overgangen van de eene noot tot de andere worden met merkwaardige bevalligheid en naauwkeurigheid uitgevoerd. Als zij honger heeft zingt zij gewoonlijk het hardst, op eenen eenigzins klagenden toon, en alsof zij om eten vraagde.—*Newark Advertiser.*

Nieuwe en goedkoope beweegkracht.—Een heer in Kirkaldy, Schotland, heeft eenige muizen afgerigt, en eene machinerie uitgevonden om met dezelven garen te spinnen. Het werk is zoo zamengesteld, dat de gewone huismuis van 100 tot 120 draden daags spinnen en haspelen kan. Om dit te bewerkstelligen, moeten de kleine voetgangers 10¼ mijl afleggen. Voor eene halve penny havermeel, tegen 1 schelling 3 pence het peck, dient aan eene dezer kleine tot den tredmolen veroordeelden, voor den tijd van vijf weken. In dien tijd maakt zij 110 draden dangs. Op deze wijze verdient eene muis 7 schellingen, 6 pence in het jaar (of 15 schellingen amerikaansch). Trek hier af 5 pence voor den kost, en 1 penny voor de machinerie, dan schiet er voor elke muis eene winst van 6 schellingen over in het jaar. De muizenman was voornemens een oud ledig huis te huren, dat 10,000 muizenmolens zou kunnen bevatten, waarbij nog ruimte genoeg zou overschieten voor oppassers en eenige honderden aanschouwers—*(Uit een Engelsch blad.)*

Waar gaat gij naar toe?—Finney, zich eenigen tijd te Rochester ophoudende, en op zekeren dag langs het kanaal wandelende, ontmoette een der bootmannen, die allerijsselijkst vloekte. Op hem toetredende en zich regt voor hem plantsende, vraagde hij kort af:

"Sir, weet gij wel waar gij naar toe gaat?"

De niets vermoedende man antwoordde onnoozel weg, dat hij met zijne boot het kanaal opging.

"Neen, Sir, dat doet gij niet", vervolgde Finney; "gij gaat naar de hel, en wel harder dan eene kanaalboot u varen kan."

De bootman keek hem eene minuut met verbazing aan, en deed toen dezelfde vraag:

"Sir, weet gij wel waar gij naar toe gaat?"

"Ik denk naar den hemel."

"Neen, Sir, gij *gaat regelregt het kanaal in!*"

En de daad bij het woord voegende, greep hij Finney aan en wierp hem hals over kop in het water, waarin hij zou verdronken hebben, als de bootman niet bedaard was en er hem uit had gehaald.—*Newark Advertiser.*

Sydney Smith over honden. — Neen! Ik houd niet van honden; ik ben altijd bang dat zij dol zullen worden. Zekere dame vraagde mij eens om eene zinspreuk op Vlak, haren hond. Ik telde voor "er uit, leelijke vlak!" maar dat vond zij niet sentimenteel genoeg. Gij herinnert u zeker het voorval met die fransche markgravin, die, toen haar schoothondje een stuk uit een voetgangers been beet, uitriep: "Och, het arme beestje! het zal er immers niet ziek van worden?" Ik legde eens bij zekere dame een bezoek af, en haar schoothondje schoot op mijn been toe en beet er in. Nadat zij, gelijk de fransche markgravin, haar medelijden over haren hond geuit had, deed zij al wat zij kon om mij te troosten, door mij te verzekeren, dat de hond een Dissenter was, en de kerk haatte, en door eene Tory familie was opgebragt. Maar of de beet van verschil in godsdienstige gevoelens kwam of van dolheid, ik kende mij zelven te goed om ze te verzuimen, en ging dadelijk naar eenen chirurgijn en liet ze er uitsnijden, onderweg in mijn zakboekje opteekenende, dat ik nooit meer in dat huis komen moest.

Hemden in Nicaragua. — Hemden moeten in Nicaragua schaarsch zijn. Een correspondent van het Granada nieuwsblad, die zich *Tite-Bricks* teekent, zegt: "Zeer begeerig zijnde om Spaansch te leeren, ben ik begonnen met bij eenen inboorling in den kost te gaan. Er nog maar korten tijd geweest zijnde, werd ik bekend met eene zeer bevallige inboorling, die mij berigtte, dat zij kleederen waschte, en er op stond mijn hemd onder handen te nemen. Ik zeide haar zoo goed als ik kon, dat ik het gewoonlijk zelf aan het meer deed, waar ik in het water kon liggen, tot het droog was, onder voorwendsel van te baden. Nu heb ik altijd een zwak voor vrouwen gehad, en gaf haar dus vier dagen geleden mijn hemd en zij heeft het nog niet terug gebragt. Ik zal u niet vertellen hoe ik gehumeurd ben; maar vier dagen op bed te liggen is alles behalve gekheid."

Ongenadig ongeduld.—Een klein meisje, ongeveer drie jaren oud, dat het gebed, hetwelk haar vader deed, wat te lang vond, zich gelukkig herinnerende, hoe het altijd eindigde, riep eensklaps uit "Amen." Een oogenblik wachtende en ziende, dat dit zonder gevolg bleef, herhaalde zij met meer kracht. "*Amen!*" Ditmaal gleed een glimlach over het gezigt des vaders, en bespeurende dat hij een oogenblik aarzelde voort te gaan, en duidelijk eene poging hiertoe verraadde, voegde zij er schalkachtig bij: Kan je 't niet zeggen, pa?" Het zal wel niet noodig zijn er bij te voegen, dat het gebed veel verkort werd.

Wie of er naar onder gaat.—Eenen zoon van Erin (Ierland), die zich verhuurd had om ijs te zagen, werd gevraagd of hij wel met de trekzaag teregt kon komen. Dit beamende werd hij met eenige medearbeiders naar het kanaal gezonden, en op het midden van hetzelve zijnde aangekomen, bragt men de zaag voor den dag, met beide handvatsels er nog aan. De groene zoon, dezelve ziende, stak zeer bedaard zijne hand in den zak, en er eene cent uit halende, wendde hij zich, dezelve in beide handen schuddende, tot zijnen kamerand en zeide: "eerlijk opgooijen, Jemmie! Wat ra je, kruis of munt, wie of er naar onder gaat?"

☞ De volgende is de jongste bepaling van het woord geluk: "Geluk is een varken, welks staart met vet is gesmeerd: velen loopen het achterna, maar niet een kan het vast houden.

☞ Een juwelier maakt bekend, dat hij een aantal edelgesteenten te koop heeft, er bij voegende, dat zij schitteren als de tranen van jonge weduwen.

CALENDER VOOR DECEMBER, 1856.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Maandag	7 10	4 28	
2	Dingsdag	7 11	4 28	
3	Woensdag	7 12	4 28	
4	Donderdag	7 13	4 28	Eerste kwartier, den 4, 's avonds 10 ure, 42 minuten.
5	Vrijdag	7 14	4 28	
6	Zaturdag	7 15	4 28	
7	Zondag	7 16	4 28	
8	Maandag	7 17	4 28	
9	Dingsdag	7 18	4 28	
10	Woensdag	7 19	4 28	
11	Donderdag	7 20	4 28	Volle Maan, den 11, 's avonds 3 ure, 29 minuten.
12	Vrijdag	7 21	4 28	
13	Zaturdag	7 22	4 28	
14	Zondag	7 23	4 28	
15	Maandag	7 24	4 29	
16	Dingsdag	7 25	4 29	
17	Woensdag	7 26	4 29	
18	Donderdag	7 26	4 29	
19	Vrijdag	7 26	4 30	Laatste kwart., den 19, 's morgens 2 ure, 0 minuten.
20	Zaturdag	7 27	4 30	
21	Zondag	7 27	4 31	
22	Maandag	7 28	4 32	
23	Dingsdag	7 28	4 32	
24	Woensdag	7 28	4 32	
25	Donderdag	7 29	4 33	
26	Vrijdag	7 29	4 33	
27	Zaturdag	7 29	4 34	Nieuwe Maan, den 27, 's morgens 4 ure, 1 minuten.
28	Zondag	7 29	4 34	
29	Maandag	7 30	4 35	
30	Dingsdag	7 30	4 36	
31	Woensdag	7 30	4 37	

Agenten voor den Nieuwsbode.
De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en de namen op te zenden:
De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
G. P. Feltzer, Sheboygan Falls, dito.
D. J. Doprnink, Milwaukie, Wis.
J. Verstegen, Little Chute, Wis.
John Wigman, te Green Bay.
J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
F. Pasdeloup, 59 Clarkstreet, Chicago.
G. van der Sijde, Hope, Illinois.
M. Japsen, Thornton, Illinois.
E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
A. de Vos, Av. Rochester, N. Y.
N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
J. Aaijs, Paterson, enz., New Jersey.
H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
J. H. Jansen, Cincinnati.
J. van de Luijster, Holland, Mich.
Zeeland, Mich.
J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
L. Doege, Grand Rapids, dito.
Pella, Iowa.
P. M. Elberg, Keokuk, Iowa.
☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier cents per week! Zij die wenschen in te teekenen hebben zich slechts bij de agenten aan te melden en het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan
J. QUINTUS, Sheboygan Wis.